

Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an.....Lei 180—
Pe un jumătate an.....Lei 100.—
Autorități și instituțiuni.....Lei 500—
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-69

Discursul d-lui Iuliu Maniu.

Aproape simultan cu memoriul agramic, stupid și ireverențios al dlui Vintilă Brătianu către Inalta Regență, a căsūt implacabil ca un rechizitoriu crâncen al guvernărilor trecute, discursul luminos și amplu al dlui Iuliu Maniu.

Deși expozeul premierului a fost ținut în capitala Ardealului, el n'a îmbrăcat nici cea mai disparată notă regionalistă, sintetizând cu sămbure și logică credințele și vrerile poporului românesc de pretutindeni. Poate pare inoportună această subliniere, dar o facem pentru a dovedi încă odată cât de perfide, cointereseate și stereotipe sunt acuzațiile de „sectarism” și „regionalism” ale adversarilor partidului național-țărănesc. N'a strălucit în expozeul dlui Iuliu Maniu numai sufletul Ardealului, ci în verbul său cumpătat, plastic și scânteietor a primit cea mai fericită expresie însuși sufletul rasei noastre. Căci oare nu cumpătatul, inteligența și bunătatea sunt specificul nației românești?

Dar dl Iuliu Maniu n'a vorbit numai plastic și scânteietor ci mai ales cu acea autoritate și răspundere, ce țin implicit de locul de frunte pe care-l ocupă în conducerea statului. Problemele cele mai vitale și complicate ale vieții publice actuale au primit o amplă rezonanță în expozeul dlui Iuliu Maniu.

Problema minoritară, situația economică și financiară, politica externă, organizarea tineretului, politica agrară, cu un cuvânt tot ce agită contemporaneitatea politică, a fost competent disecată și înfățișată în ipostaza de înfăptuire care a început și se va desăvârși definitiv în curând. Cu puterea inapelabilă a unei sentințe, dl Iuliu Maniu a constatat că cei zece ani dela Unire sunt ANI PIERDUȚI pentru România, că în acest interval nici o chestiune de ordin vital n'a fost deslegată într-o soluție demnă. Totul s'a făcut anapoda, peticit, arbitrar.

Firește a fost deci ca desagregarea și nemulțumirea să se întindă ca o pânză încalcită de paianjen în toată țara, iar peste granițe reputația României să apară din zi în zi mai diminuată și compromisă.

A trebuit să ia frânele guvernării partidul național-țărănesc pentruca „demonstrarea și averea națională” să fie restabilite — a spus cu drept cuvânt dl Iuliu Maniu. Și cuvântul dsale a primit o zdrobitoare confirmare chiar ziua următoare când România a reperțat marele succes dela Haga.

După atâtea hărțuiri iată că ghimpoasa problemă a optanților a fost definitiv închisă atunci când talentul strălucit al dlui N. Titulescu a avut la spate încrederea streinătății într-o țară cu regim nou, insuflit sincer de percepțiile democratice.

Dl Iuliu Maniu n'a uitat în expozeul dsale nici răspunsul cuvenit opoziției care de un timp încoace încearcă, să provoace în opinia publică desorientare

Fraților!

Una din marile cerințe ale poporului românesc a fost alegerea consiliilor județene și comunale, în mod liber și nerforțat de nimeni.

Acum când guvernul dlui Maniu, guvernul țărănimii și al oamenilor cinștiți din România, a înfăptuit această cerință, sunteți chemați voi alegătorii să vă spuneți cuvântul.

Ca și în trecut așa și acum ascultați de sfaturile bune ale conducătorilor voștri și votați pe lista care o veți stabili cu ei. Votați ca și în trecut semnul roată care strânge ca un raf de fier pe inamicii noștri politici, liberali și averescani.

Dar votul vostru trebuie să întărească și altoească descentralizarea votată de Parlamentul ales de voi.

Descentralizarea înseamnă că am făcut în șapte centre, așa și la Cluj, directorate care vor putea rezolva cu mai multă pricepere și iubire toate treburile cetățenilor.

Fraților!

Vreți să vă bată jandarmii din nou la alegeri?

Vreți să vă jupoaie din nou agentul pe care noi l'am desființat?

La vot!

Vreți să nu mai puteți alege liber consiliul județean și comunal?

Vreți să se distrugă descentralizarea?

Dacă toate cele rele din trecut le vreți, votați cu liberalii și averescanii!

Dacă vreți însă, cum știm prea bine că toată suflarea cinstită din Ardeal și Banat vrea, să întărească victoria obținută anul trecut, și vreți să întăriți guvernul poporului, care are încă foarte multe de îndreptat în țara asta până se vor înlătura toate relele făcute de liberali și averescani, dacă vreți binele poporului și al țării întregi atunci votați cu roata.

Frați Chemăriști și Voinici!
Să mergeți cu toții cu steagurile în frunte, în șiruri de patru, așa ca anul trecut, la vot.

Să mergeți așa ca să mai arătăm încă odată și mai ales acum, când țările din apus au hotărât ca Ungurii să ne plătească pagubele de război, să arătăm că suntem oameni de ordine și liniște.

Știm că pușinii liberali și averescani vor încerca să producă certuri și bătăi. Nu vă lăsați cu ei în vorbă. Dacă vă provoacă, dați-i pe mâna jandarmilor.

La vot în rânduală și voie bună.

La vot pentru roată!

CHEMAREA.

24 Ianuarie.

S'au implinit 71 ani dela Unirea principatelor române Moldova și Muntenia. Dată evocatoare de mărețe înfăptuiri istorice. Indemn spre orizonturi noi în viața neamului românesc.

Vrednicia înaintașilor s'a dovedit a fi vrednicia românului cu „șapte vieți în pieptu-i de aramă”. Sub scutul primelor realizări de proporție demnă României de erii, marii bărbați ai statului abia încheșat, au știut să-și facă datoria, descăizând căi de glorie, după vremuri de restriște, poporului succesor al Daciei fericite.

Pilda faptelor realizate de înaintași să ze fie talisman al viitorului ce ne surâde. Indesebe noi, generația tânără, să ne lăsăm pătrunși de adevărul că numai muncind cu trup și suflet pentru bi-

nele poporului, vom putea fi fericiți. Să păstrăm și să întărim cu sfințenie stăpânirea României peste pământul lăsat moștenire de strămoșii noștri glorioși.

REDACȚIA.

Telegrama de răspuns a dlui ministru Mironescu la felicitările „Chemării”.

Gravenhagen. Vă mulțumesc și vă rog să transmiteți mulțumirile mele cele mai vii tuturor membrilor. Suntem fericiți a fi putut să izbândim în cauza noastră.

Ministru: MIRONESCU.

și panică. Și a accentuat cu acea ironie inerentă raportului de forțe dintre guvern și opoziția actuală, că „guvernul primește lupta” sigur de biruință — în care nu s'a înțelut nici odată. Vor dovedi această alegere județene și comunale, în care liberalii participă pe baza legii administrative din cauza căreia au părăsit Parlamentul, a spus autoritar dl Iuliu Maniu.

Iată dar că pe când liberalii și câteva capete „poetice” averescane se agită în van pe chestii de memorii și amenințări ridicole, prim-ministrul țării românești împraștie din suflute orice îndoială în

izbânda desăvârșită a democrației românești.

Discursul dlui Iuliu Maniu a fost paratrăsnetul care a anihilat toate descărcările de scremută electricitate a dlui Vintilă Brătianu.

El a mai însemnat însă că partidul și guvernul naț.-țărănesc are un adevărat șef, respectat și iubit, iar țara un mare bărbat de stat, purtătorul de cuvânt și creatorul unui regim nou, pe care-l vrem încheșat cât mai curând așa cum l'au împletit în visurile lor părinții și strămoșii noștri.

BAZIL GRUȚA.

Absența iredentismului maghiar în România?

— Câteva precizări pentru prăstiașii pripășiți dela „Ellenzék” et Comp. —

E recent imprimat încă în mintea fiecăruia dintre noi felul de discuții, cu prilejul rostirii discursurilor la mesaj, dar mai ales punctul de plecare al unor serii de nemulțumiri prost justificate în interpelările dela Camera, de către exponenții ostroavelor minoritare maghiare, cari au degenerat apoi în manifestațiuni fățiș provocatoare.

Iată deci cele dintâi semne de cutezanță năvalnică... în Parlamentul României întregite!

Și diagnosticul acestor proteste, la spatele cărora pândesc ingenios improvizate o mulțime de surse a postulatelor lor obraznice, trebuie descoperit în uitarea de noi înși-ne, pe care ne-o hărăzesc — durere — luptele frățești de diferite categorii: „Inter duos litigantes tertium gaudet”...

Ungurii ardeleni, din momentul, când au devenit minoritari — spunem noi — căci ei mai cred orbiș în minunea de curând a unui nou revanș de retransare a vechilor hotare... — s'au declarat în cutele sufletelor lor vrăjmași neînduplecați a tot ce e românesc: „Numirea de minoritari, e pentru ca să ne folosim de ea în fața acelora, cari ne cărmuiesc întâmplător, încolo însă, ne'ndoim în presupunerea, că minoritarii nu vor deveni odată majori... — declară mai deunăzi furibund un încarnat vlăstar al lui Huba.

Câte acte de răzvrătire nu mocnesc în această imponderabilă expunere, îmbăcșită de planuri pentru viitor!... Oare, din aceste sinistre așteptări să se desprindă calmul turanic, trâmbișat cu atâtea vervă de înfumurații Budapestei, pentru a forța din partea Europei impresii de cari nu sunt vrednici? Par'că nu ne vine să credem. Totuși, ni se impun, până la saturație, în fiecare zi — fără nici o noimă — aceleași definiții perimate și vetuste, prin cari se încearcă a se dovedi absența iredentismului maghiar în România. Ceva mai mult: se insistă recalitrant pe lângă „existența unui iredentism și șovinism, conservat de Statul român în ghețăriile sale, avându-l în permanență la îndemână, când se tratează despre îmbunătățirea soartei minorităților”. Așa judecă, cel puțin vajnicul gazetar al „sălciilor triste”, dl Spectator, instalat definitiv în jilțul plin de sarcasm al celor dintâi coloane ale ziarului „Ellenzék”, pe care-l redactează cu convingerea, că va isbuti să scoată publicului românesc simpatii și stăruințe de raporturi prietenești...

Neobișnuit de adevărat. Nu există iredentism maghiar în România, dar avem posibilitatea de a discuta nu-
(Continuare în pag. 8-a)

Strălucitul discurs al d-lui Iuliu Maniu

cu ocazia întrunirii Comitetului Central Executiv al Partidului Național-Tărănesc pentru Ardeal și Banat.

Duminecă a avut loc la Cluj, în sala Camerei de Comerț, adunarea comitetului executiv central pentru Ardeal și Banat al partidului național-tărănesc. Ședința a fost deschisă de dl Ștefan Cicio-Pop, vicepreședintele partidului care a însărcinat pe doi membri să meargă și să invite pe dl Iuliu Maniu, președintele partidului național-tărănesc a lua parte la această ședință.

Au luat parte dintre membri guvernului dnii: Iuliu Maniu, președintele Consiliului, Aurel Vlad, ministrul industriei, Voicu Nițescu, ministru de Stat, Valeriu Moldovan și Iuliu Moldovan, subsecretari de Stat, Sever Bocu, și Aurel Dobrescu, directori ministeriali pentru Banat și Ardeal precum și membri în comitetul provincial.

DESCHIDEREA ȘEDINȚEI

Dl Iuliu Maniu, luând cuvântul, constată că prezentându-se membrii comitetului central aproape complet și lipsind numai câțiva membri, adunarea este validă potrivit statutelor să ia hotărâri.

Domnia Sa a dat cuvântul dlui Gheorghe Crișan, secretar general pentru Ardeal și Banat al partidului, care a dat citire raportului anual al activității secțiunii din Ardeal și Banat a partidului național-tărănesc și înfăptuirilor guvernului național-tărănesc.

Dl Iuliu Maniu, președintele partidului, într-o cuvântare care a ținut 3 ore a făcut declarațiuni asupra situației politice, spunând în rezumat următoarele:

Discursul d-lui Iuliu Maniu

Partidul național-tărănesc în existența de 82 ani ce privește fosta ramură națională a avut de trei ori în mână guvernarea acestor plaiuri. Și în vreme ce, în opoziție a știut să ridice conștiința națională și cetățenească și să fixeze o ideologie politică, la guvern fiind, a știut să realizeze instituțiuni naționale și de Stat care au întemeiat caracterul național al stăpânirii și viața națională a Românilor de dincoace de Carpați.

Din momentul desființării Consiliului Dirigent guvernele ce au urmat n'au știut decât să strice ceea ce am înfăptuit noi. De nu ar fi fost Armata, Școala și Bisericele noastre românești cu munca lor națională, dacă ar fi lipsit activitatea bine cuvântată a Școlilor românești organizată tot de noi la vremea sa, și dacă nu ar fi fost organismul sănătos și viguros al Armatei noastre care în afară de spiritul de disciplină a adus în toate colțurile Țării gândul, limba și cultura românească, puțină propășire națională ar fi rezultat în această parte a Țării, din grandioasa înfăptuire a unității naționale.

Dl Iuliu Maniu critică acțiunea partidelor care au guvernat de 10 ani încoace cu călcarea în picioare a celor mai elementare drepturi ale națiunii de a fi reprezentate prin oamenii săi. Trei alegeri consecutive nu au fost altceva decât o rușine națională și o batjocură pentru demnitatea cetățenilor acestei țări, (aplauze).

Inalta Regență în înțelepciunea sa a înțeles nevoia aducerii la cărmă Țării a partidului național-tărănesc spre a pune capăt epocii de persecuțiuni și incurie continuată prea multă vreme. (Ovațiuni, strigăte de Trăiască Regența!).

Dacă în opoziție partidul național-tărănesc a dus o luptă din cele mai grele, la guvern în timp de numai un an și două luni am dezvoltat o dreaptă și cinstită muncă pentru binele acestui neam. (Aplauze).

INFĂPTUIRILE GUVERNULUI ACTUAL

Dl Iuliu Maniu recapitulează sumar principalele înfăptuiri ale guvernului național-tărănesc, în tot acest răstimp, accentuând că acestui guvern i se da-

toarește salvarea onoarei națiunii noastre prin intruparea unui constituționalism curat, prin desființarea cenzurei și a stării de asediu. Guvernarea noastră — a spus dl prim-ministru, — este nu numai stăpânirea avuțiilor și treburilor țării și cinstita lor administrare, ci o cheazășie de păstrare a ordinii internaționale și a operii de civilizație necesară întregii omeniri.

Nerespectarea dreptului națiunii de a-și alege liber reprezentanța sa națională precum și cenzura și starea de asediu, au fost cea mai dureroasă ofensă adusă națiunii române fiindcă a dat străinătății impresia că nu suntem în stare să ne conducem singuri, nici să păstrăm hotarele țării cu mijloace normale și legale, ci numai cu forța baloanei și a teroarei.

Dacă nu ar fi făcut guvernul nostru necet să fi șters această pată peșă de

guvernele liberale și averescane pe fruntea țării încă ar fi destul pentru a bine merita recunoștința națiunii.

BUGETUL

Dar în afară de aceasta a înfăptuit de asemenea și organizarea pe baze sănătoase a vieții financiare a țării noastre, în timp de 13 luni am făcut două bugete echilibrate după un dezastru economic și financiar pricinuit de guvernele liberale și averescane. Cel dintâi de sine înțeles sub povara unui deficit de 5 miliarde lăsat de guvernarea liberală trebuia făcut numai în câteva săptămâni, nu a putut deci oglindi gândirea noastră politică. Cel de al doilea o reglîndește. Cu durere nu o putem înfăptui în întregime din cauza că am găsit în ultimele luni un deficit de 1 miliard 8 sute de milioane lei ce reprezintă angajamente făcute fără acoperire. Vă pu-

D. IULIU MANIU.

teți închipui ce înseamnă a acoperi în ultimul moment un atât de formidabil deficit care a împedat afectarea sumelor necesare pentru o serie întreagă de rezolvări. Totuși am putut să arătăm deosebita noastră sollicitudine pentru armată prin ridicarea sumelor destinate pentru înzestrarea ei cu 900,000,000 lei. De asemenea am putut să destinăm sume însemnate pentru a arăta directivele mari ale politicii noastre culturale, sociale și edilitare.

STABILIZAREA

În afară de înfăptuirea acestor bugete este destul să arătăm opera de stabilizare a leului și realizarea împrumutului de dezvoltare pentru care aduc aci mulțumiri partidului nostru dlui Mihai Popovici (ovații), care printr-o muncă continuă și cu ajutorul dlui Ion Lugosanu a putut să realizeze aceste mari fapte. Tin să accentuez că meritul hotărâtor pentru realizarea acestor mari înfăptuiri revine în cea mai mare parte Inaltei Regențe care în înțelepciunea ei a prevăzut nevoia încheerii împrumutului într'un timp când acesta se mai putea încheia. Tineți seama că dela împrumutul nostru și până azi nici un împrumut nu s'a mai putut face pe piața mondială, care ea însăși trece de atunci printr'o grea criză. Numai guvernul nostru cu prestigiul său intact, datorit încrederei

depline a opiniei publice din țară și a cercurilor hotărâtoare internaționale a putut să salveze onoarea națională și să se prezinte ca salvator a vieții noastre economice și financiare.

Dacă Inalta Regență nu ar fi chemat partidul nostru la guvern, această operațiune financiară nu s'ar mai fi putut face fiindcă partidul liberal, în urma discreditului general, nu l'ar fi putut realiza niciodată, mai ales în acel timp util pentru astfel de operațiuni. Recunoștință dela adversarii noștri nu așteptați, ci numai dela conștiința dv. și dela vremurile cari vor veni și care desigur că vor caracteriza guvernarea noastră ca un guvern salvator al onoarei și al averii naționale.

Reorganizarea administrativă.

Dl Maniu vorbește apoi despre noua organizare a Statului pe care a introdus-o și care constituie temelia unei noi epoci de prosperitate prin descentralizarea legiferată și prin reorganizarea serviciilor centrale. Organizarea noastră administrativă — a continuat dl Maniu — a fost caracterizată de însuși dl Vintilă Brătianu care, într'un discurs ținut cu ocazia unei legi izolate pentru reorganizarea ministerului de fi-

nanțe, a spus că în țara românească a domnit haosul și că ceea ce s'a făcut dela războiul încoace nu au fost decât poticniri cari au mărit acest haos. Reforma noastră administrativă tinde să asigure în concepțiunea ei de bază, păstrarea unității naționale neștirbite, dând în acelaș timp însă posibilitate celulelor componente ca să-și desvolte toată puterea în opera de gospodărie.

Primul ministru amintește apoi de reformele jandarmeriei și poliției și a întregului sistem de contabilitate publică care va curma pe viitor orice puțință de fraudare a banului public și de abuz în contra siguranței, integrității și averii Statului și cetățenilor săi.

IMPOTRIVA IMORALITĂȚII

Dar nu am făcut numai atât. Am luat în mână fierul roșu pentru a înfiera orice manifestare de imoralitate atât în viața publică cât și în viața socială. Cu acest prilej s'a petrecut însă ceva straniu. Măsura luată de noi la cererea atâtor familii nenorocite de a închide tripourile unde lumea era jefuită a fost criticată de un partid politic care plutește și azi în apele partidului liberal și care apărând, aceste tripouri, arată până unde poate merge orbirea unor oameni care desconsiderau cele mai elementare precepte de moralitate. Gruparea averescană a organizat demonstrații de stradă în favoarea acestor tripouri bine cunoscute în opinia publică.

Dl Iuliu Maniu descrie atmosfera din străinătate în momentul venirii la putere a partidului național-tărănesc. În diverse centre, afișe spuneau „feriți-vă de Români” și se ajunsesse la sechestrarea averii Statului. Toate eforturile făcute de reprezentanții noștri distinși din străinătate ca dl Titulescu nu erau suficiente pentru a împrăști această atmosferă penibilă ce rezultase din guvernarea predecesorilor noștri. Cauza acestei situațiuni intolerabile stătea în nerespectarea angajamentelor luate. Guvernul nostru a restabilit reputația țării prin împlinirea strictă a obligațiunilor Statului, înstăpânind tradiția care nu mai poate fi părăsită.

IN ROMÂNIA NU SUNT CURENTE SUBVERSIVE

Oratorul vorbește apoi despre ideea de dreptate socială și națională care stă la baza guvernării partidului național-tărănesc. Putem constata cu satisfacție, spune dsa, că în România nu sunt curente sociale subversive, nici partide care urmăresc schimbarea actualii ordine de guvernământ. Cu aceeași mulțumire trebuie să constatăm că nu există un curent comunist.

La noi sunt numai agenți comunisti trimiși și plătiți în bună parte din străinătate ca să turbure cu agitația lor sufletul poporului românesc și al populației noastre. Ei nu găsesc nici un ecou în sufletul robust al neamului nostru. Iată deci un motiv mai mult ca lumea civilizată să vadă în noi o stâncă a ordinii și a muncii pe aceste plaiuri. Avom mijloace suficiente față de acești criminali agenți, dar nu mă dau îndărăt a constata că întrucât mijloacele actuale nu ar fi suficiente, nu vom pierde nici un moment pentru ca cu voința suverană a națiunii exprimată prin Cerpurile Legiuitoare și cu fermele constituționale să realizăm și alte mijloace legale, dacă măsurile actuale nu vor fi suficiente.

Problema minorităților.

Dl Maniu se ocupă pe larg de problema minorităților, arătând că și aici guvernul a tăiat o cale nouă care apare evidentă dacă se compară politica na-

stră minoritară cu aceea a regimurilor trecute. Este adevărat că nu am putut încă înca statutul minorităților pe care suntem hotărâți să-l realizăm, căci vrem să scoatem problema minoritară din cadrul fluctuațiilor și mai ales a târgurilor politice. (Aplauze).

Dovada bunelor noastre intențiuni rezultă și din misiunea pe care am dat-o dlui deputat Ghiță Pop de a studia problema în toate statele unde sunt minorități. Acuzajia că am fi trădat chestiunea minorităților fiindcă nu am pus-o în mesajul sesiunii actuale este neserioasă pentru că am dovedit preocuparea noastră față de minorități în primul mesaj al Parlamentului nostru care era echemat să stabilească liniile mari ale politicii noastre de guvernământ.

În mesajul actualei sesiuni am enumerat numai legile pe care suntem siguri că le vom vota în această sesiune și aceasta nu o putem spune despre legea minorităților care va trebui poate să fie amânată la altă sesiune. Voi întreba numai dacă minoritățile nu au destule libertăți sau nu sunt reprezentate proporțional în Parlament, îndeosebi poporul maghiar și german reprezentați într-o proporție numerică dreaptă în Corpurile legislative. Cetățenii minoritari se bucură de egal tratament și nu se poate vorbi azi în mod serios de persecuția minorităților, cari pot manifesta liber dorințele în alegeri, în scris și în vorbă.

Poate am avea noi dreptul să ne plângem de modul cum minoritățile uezază de drepturile lor. De acea dați-mi voie să-mi arăt mirarea mea că un parlamentar minoritar a putut cere pentru minoritatea ungară tratamentul pe care îl aveau Românii în vechea Ungarie. Nu vrem să discutăm pe această bază, pentru că nu trebuie să comparăm situația de astăzi cu ceea ce a fost ieri, pentru că se opune spiritul vremii și firea tolerantă a românului.

MINORITĂȚILE AU NU NUMAI DREPTURI, CI ȘI DATORII

Vrem să mergem cu spiritul vremii. Tim însă să amintesc că în timp ce se vorbește de statute minoritare, minoritățile mită să nu au numai drepturi ci și datorii, care nu se rezumă numai la plata impozitelor și la satisfacerea cu sau fără voce a serviciului militar. Dl Maniu arată că în afară de aceste îndatoriri, minoritarii mai au datoria de a manifesta solidaritatea cetățenească și patriotică cu interesele superioare morale și economice ale Statului român, precum și de a lucra solidar cu poporul românesc la apărarea acestor interese. Popoarele noastre minoritare însă în privința aceasta ne dau mult de gândit, mai ales dacă observăm că în întreaga campanie calomnioasă care se duce în străinătate contra noastră, n'am auzit și n'am văzut nici un cuvânt de rectificare din partea minorităților deși cunoscut foarte bine nefermele lor. Tot astfel n'am auzit nici un cuvânt de apărare pentru interesele economice și financiare ale țării noastre în campaniile de această natură duse de țări învecinate și de supușii lor.

PROBLEMA OPTANȚILOR

În chestia optanților, unde Statul nostru are drept indiscutabil, n'am auzit un singur cuvânt din partea lor pentru susținerea acestui drept, deși nerespectarea lui ni se pare a însemna sacrificii materiale și din partea cetățenilor minoritari. Și mai ales n'am auzit să protesteze în contra înfrântului unor recente interpelări în parlamentul maghiar în care se înșirau calomniile concrete la adresa guvernului actual. Ei știu tot așa de bine ca și noi că acestea sunt neadevărat și că aceste neajunsuri scad valoarea a însuși Statului român. De aci urmează neajunsuri de care se resimt toți cetățenii țării noastre fără deosebire de origină.

Noi vom să rezolvim problema minoritară cu asentimentul întregii opinii publice și este în primul rând interesul minorităților să putem obține în cât mai scurtă vreme un reiriment în favoarea drepturilor minorităților care vor fi statornicite în baza suveranității națiunii române, care este în funcțiune de opinia publică a întregului popor românesc.

Politica agrară

Din toate acestea ați văzut că guvernul a luat în mână cu hotărâre și cu curaj rezolvirea problemelor grele ale Statului, hotărât să meargă înainte pe calea dictată de convingerile și programul său, în toate privințele dar mai ales în ce privește refacerea economică, în concepția sa egal dreaptă pentru clasele sociale producătoare, dar mai ales față de clasa socială agrară care a fost atâta vreme nesocotită în țara noastră, dar este astăzi luată sub puternica protecție a politicii de guvernământ a partidului nostru pusă în aplicare prin activitatea extraordinară a dlui ministru al agriculturii, iubitul nostru prieten dl Ion Mihalache.

În fața acestei acțiuni observăm o rezistență, mai mult sgomot decât rezistență, din partea opoziției. Noi nu vedem în calea noastră însă nici o piedecă din moment ce avem încrederea înaltei Regene și prin ea încrederea Coroanei, precum și opinia publică ce stă neclintită la spatele nostru. Zgomotul acesta nu ne sperie și nu ne influențează.

IMPOZITELE ȘI DEFICITELE BUGETARE

Domnul Maniu examinează obiecțiunile pe care le aduc liberalii actualului guvern în chestiunea urcării impozitelor. Guvernul nu a sporit impozitele decât în mică parte, inspirat de principiile de dreptate socială care-l călăuzesc. A trebuit să facă în urma situației financiare ce ne-a lăsat-o guvernul liberal ca moștenire.

Am luat gospodăria statului cu un deficit de circa 5 miliarde pentru anul 1928 și cu un deficit de peste 12 miliarde în ce privește gestiunea de 10 ani a regimului liberal.

Acest deficit a trebuit acoperit și lucrul nu s'a putut face decât printr'un regim fiscal riguros pentru care ne-am obligat față de creditori să păstrăm echilibrul bugetar. Între a nu ține cuvântul dat și o sporire a impozitelor, am ales calea din urmă.

Partidul liberal a așteptat șase luni ca să răspundă acuzațiilor noastre în chestia deficitelor bugetare. Rog pe oricine să citească apărarea dlui Brătianu și regret că starea finanțelor țării nu permite cheltuielile de publicitate, căci a răspândi această apărare în mii de exemplare. Ea constituie cea mai bună apărare a susținerilor noastre.

Nădăjduesc că, făcând economii severe, vom ajunge la asanarea financiară astfel ca să putem și noi, ca și Franța și Polonia, să scădem impozitele cât mai curând posibil.

Atacurile liberale

Ne mai acuză partidul liberal, și ne mândrim cu aceasta, că am realizat reformele de care am pomenit și cari vor face fericirea națiunii. De asemenea ne mai acuză că suntem oamenii capitalului străin. Am înțeles să discutăm cu liberalii această chestiune dacă politica lor contra capitalului străin ne-ar fi dus la rezultate bune.

VOINICII ȘI CEMĂRIȘTII

Dl președinte al consiliului se ocupă apoi de agitația liberalilor în chestia cemerăștilor și voinicilor. Repet, spune așa, ce am spus și în Parlament, anume că vrem să organizăm politica țării întru interesul partidului nostru. Aceasta nu o facem în ascuns, o facem drept urmare a faptului că s'a dat drept de vot celor trezeci de ani și urmând pilda tuturor partidelor agrare, care în toată lumea prin organizarea serioasă a păturii țărănești, nu vrem să fie lăsată prizonieră altor grupări sociale, ea care este mult mai serioasă ca număr și importanță națională. Nu putem lăsa țara noastră să ajungă la scarta Rusiei unde pătura țărănească imensă a ajuns prada unui curent străin de sufletul ei.

Voinicii nu sunt o organizație militară și nu sunt înarmați. Armele lor sunt acelea ale minții și sufletului. În Cehoslovacia, nimeni nu a adus o acuzare partidului agrar pentru că a organizat în mod atât de admirabil tineretul. Numai la noi partidul liberal a găsit și aci prilejul unor acuzații calomnioase. Dl Maniu protestează împotriva calomniei li-

berale că voinicii ar fi o organizație teroristă și că ar servi partidului național-țărănesc drept armă pentru dictatura acestuia. Partidul național-țărănesc repudiază bătaia și arma și roagă pe prietenii săi să evite incidentele pe cari liberalii le-ar provoca.

Dovadă despre reaua credință liberală este faptul că acuza de bătaie din vechiul regat pe voinici, deși aceștia nu sunt organizații acoșe. Iar acuzațiile cu privire la bătaie din Ardeal se referă tocmai la județele unde, durere, nu există încă organizații voinicești.

Adevărata intenție a liberalilor este să provoace, căci aceasta rezultă din declarația fostului ministru Anghelescu, care a cerut cel puțin 25 de morți. După cum se vede, liberalii sunt aceia cari apelează la forța mușchilor. Noi vom organiza lupta partidului național-țărănesc pe baza ideii de ordine și de pașnică dezvoltare a poporului nostru.

LUPTA ELECTORALĂ

Astfel stând lucrurile, trebuie să constat că dl Brătianu vine în contradicție cu sine însuși, când anunță că va lupta cu înverșunare în alegeri care se fac tocmai pe baza legii amenințată de dsa cu desființarea. Primim lupta. Dar dl Vintilă Brătianu prin lupta pe care o anunță urmărește să dea acestor alegeri un caracter politic de partid care nu a fost în intenția noastră. Primim lupta și în aceste condițiuni cu deplină siguranță a reușitei noastre. Programul dlui Vintilă Brătianu constă într-o serie de negațiuni. Noi mergem la alegeri cu integritatea armaturii noastre politice, având înaintea ochilor ocrotirea vieții locale. Liberalii se prezintă ca adversarii ai autonomiei locale și administrative și ai țărănimii nu numai pentru că punit adversarii descentralizării administrative care va servi în primul rând pătura țărănească, dar și pentru că au declarat că nu vor respecta credința agricol înființată de noi și pentru că amenință pe capitaliștii străini să nu aducă capitalul lor în țara noastră.

Țărănimia noastră are azi lipsă de bani leișini, de creditul agricol, care va scăpa țărănilor de povara cemerăștilor. Vind a împiedeca înălțarea acestor lipsuri, partidul liberal se dovedește a fi din nou dușmanul țărănimii care suferă din cauza lor.

Deosebirea dintre noi și liberalii apare evidentă și cu prilejul acestor legi. Pe când noi, care aveam dreptul să respingem legile parlamentului ales prin furt de urne, am declarat că vom respecta totuși împrumutul, liberalii se mențin într-o atitudine de negațiune cu nimic justificată.

Noi stăm aci cu inima liniștită. Campania electorală care începe nu o vom da, nu o evităm. Sunt sigur că țaria partidului nostru va duce la victorie steagul lui.

Această țarie se întemeiază pe încrederea corpului electoral și consecvența hotărârii noastre.

LOCURILE OPOZIȚIEI ÎN PARLAMENT

Dar vom face și altceva. Parlamentarii liberali și averescani s'au retras din parlament și, conform regulamentului, după un număr de absențe vor pierde mandatele lor. Îi vom invita din nou la lucrările Parlamentului și dacă nu vor veni vom declara vacante locurile, suspendându-le voinții votului obșteșc. (Ovații prelungește).

ÎNCREDEREA COROANEI ȘI A ȚĂRII

Noi stăm în acest loc cu concursul Coroanei și al opiniei publice, a căror încredere nu a slăbit. Nu avem nevoie de dovezi, dar suntem gata să dăm altora ocazie să dovedească contrariul. (Aplauze).

Prin declararea vacantei a peste 10 mandate, partidele din opoziție vor avea prilejul bine venit și pentru noi să arate în ce măsură au reușit să câștige de partea lor opinia publică prin activitatea lor opoziționistă, dacă în urma activității lor de guvernământ au reușit să o piardă cu desăvârșire.

Nu ne sperie nici declamările eroilor din diferite cluburi care invoacă dictatura. Poporul român a dovedit că știe să se conducă singur și nu

are nevoie de ocrotitori improvizati. El nu inubește aventurile. Dictaturile iau naștere acolo unde poporul nu știe să-și facă datoria sau cei care au ajuns la cârmă nu au puțința să conducă normal. Poporul român a dovedit că este un popor de ordine, iar noi stăm pe locurile noastre din voința națiunii și ne împlinim obligațiile cu un altruism fără pereche în analele noastre politice.

Dl Maniu încheie cerând munca patriotică a partidului pentru înălțarea poporului și a Regelui său. (Ovații îndelungate, strigăte de Trăiască Majestatea Sa Regele Mihail!).

Salvarea onoarei și averii naționale.

În marele discurs pe care dl prim-ministru Iuliu Maniu l'a ținut cu ocazia convocării comitetului de o sută, s'a accentuat cu multă autoritate că una din cele mai mari binefaceri ale regimului național-țărănesc este: salvarea onoarei și a averii naționale.

Dl prim-ministru a descris limpede situația umilitoare a demnității și a averii noastre naționale pe vremea guvernării nenorocite a dlui Vintilă Brătianu.

Onoarea națională a fost compromisă prin: cenzură, stare de asediu, batăi în alegeri, furturi de urne. Cu un cuvânt prin toate mijloacele balcanice și dictatoriale prin care s'a sugrumat principiul voinții naționale, adică de guvernare a poporului conform voinții sale.

Își putea închipui oricine ce impresie a putut face în străinătate situația poporului român — despre care se credea că nu se poate conduce singur în cadrul unei guvernări democratice, ci numai prin măsuri drastice — dictatoriale.

Poporul român care la gurile Dunării are menirea istorică de a fi pivotul civilizației și ordinii internaționale era privit în străinătate într-o lumină falsă, aceea de a nu-și putea conduce nici treburile sale proprii. Aceasta situație era cât se poate de degradantă pentru poporul român și toate năzuințele trebuiau depuse pentru încetarea rușinii. Zădărnice mintea luminată și cuvântul înaripat a dlui Titulescu se străduia să ne apere în fața areopagelor internaționale — căci talentul dsale nu era sprijinit de acea forță morală de a fi expresia unei țări cu reputație bună.

De altă parte dl prim-ministru Iuliu Maniu a accentuat că o mare binefacere a regimului național-țărănesc este ordinea pusă în banul și a-verea publică prin legile de contabilitate noi și foarte severe. Astfel economia și finanțele țării au fost puse cu totul pe alte baze, mai conforme cu nevoile reale ale statului și cu principiile necesare de crutare pe toată linia.

Toate aceste fapte — cari sunt mult mai importante decât se crede — au reus România într-o situație nouă — făcându-o respectată și onorată.

Salvarea averii și a onoarei naționale este un capital de care trebuie să ținem seamă acela care va reconstitui mâine activitatea acestui guvern. Chiar dacă guvernul național-țărănesc n'ar fi făcut decât atâta — a spus dl prim-ministru Iuliu Maniu — totuși el bine merită dela patrie.

VALERIU V. POGĂCEANU.

A apărut

În Țara Toamnei

Volumul se poate comanda la principalele librării din țară sau direct pe adresa autorului Bazil Gruia, Str. Avram Iancu 11. Cluj. Prețul 50 Lei.

Importanța sesiunii Chemăristă din 21 Ianuarie a. c.

În 21 crt. la orele 20 s'a ținut prima sesiune de după Crăciun a „Chemării tineretului național-tărănesc” din Cluj, luând parte aproape toți chemăriștii din Cluj.

Deschizând sesiunea dl V. V. Tilea salută în cuvinte călduroase în mijlocul adunării pe domnul deputat dr. Gheorghe Crișan, secretarul general al partidului național-tărănesc pentru Ardeal și Banat.

CUVÂNTUL DLUI DR. GH. CRIȘAN

Dl Gheorghe Crișan, primit cu aplauze îndelungate, luând cuvântul relevă admirabilul discurs al dlui Ștefan Cicio-Pop ținut la sesiunea comitetului de o sută, insistând îndeosebi asupra exemplului de sacrificiu și de jertfă continuă pentru binele neamului, pe care îl oferă și acum la bătrânețe acest bătrân tânăr încă la suflet, și atât de încercat în luptele politice ale Ardealului.

Trecând în revistă activitatea guvernului de până acum dl Crișan arată câteva din greutățile mari pe cari trebuie să le învingă zi de zi guvernul nostru, greutăți pe cari alții le-au făcut și le au pe conștiință.

„Cultul jertfei și al sacrificiului rămase după războiu o simplă legendă și ea uitată, trebuie să fie din nou introdus în viața noastră națională și politică”, — spune dl Crișan.

Relevând marea considerațiune de care se bucură mișcarea tineretului în cadrul partidului național-tărănesc, dl Gheorghe Crișan face apel la membrii „Chemării” ca să intre cu toată vigoarea în lupta electorală pentru județe și comune.

Dl Hariton Moldovan secretarul general al „Chemării” face un raport amănunțit asupra activității organizației în timpul vacanței de Crăciun, când frații dela Brașov au înființat cercul chemărist al județului Brașov și au trecut și în județul Trei Scaune făcând în vre-o 30 de comune, roate de voinici.

Dl secretar a mai relevat activitatea cercului chemărist din Maramureș condus de fratele nostru Gheorghe Tite.

În afară de acestea 200 de chemăriști au înființat fiecare în satul lui și în satele din jur roate de voinici, ținând conferințe pentru popor.

„Calendarul voinicului” a fost răspândit prin toate satele Ardealului, trezind un ecou foarte viu în masele țărănești.

Din „Biblioteca voinicului” s'au epuizat cu această ocaziune toate broșurile din a cincea edițiune.

Dl Tilea comunică apoi membrilor „Chemării” întruniți în sesiune, marea victorie raportată de țara noastră la Haga.

Ceace nu s'a putut realiza la Spa când România era condusă de guvernul liberal antipatic și repudiat de străinătate, s'a realizat azi la Haga când simțul diplomatic al dlui Mironescu și talentul strălucit al dlui Titulescu au avut la spate încrederea străinătății într-o țară condusă de un regim real democratic.

Problema optanților din care un-gurii au făcut un pretext de continuă agitație și propagandă în contra noastră a fost și ea soluționată în cadrul reparațiilor, atunci când secretarismul xenofob politic și economic al dlui Vintilă Brătianu a fost înlocuit printr'un regim nou de colaborare economică cu capitalul strein și prin o politică internă bazată pe un constituționalism curat.

Adunarea hotărăște expedierea unor telegrame de felicitare factorilor politici cari au contribuit la obținerea acestui succes.

CUVÂNTAREA DLUI PROF. DR. EMIL HAȚIEGANU

Ia cuvântul dl prof. Emil Hațieganu, care este primit cu însuflețite aplauze din partea sesiunii.

Dl profesor își începe discursul citând următoarele versuri din cea mai nouă poezie a lui Aron Cotruș:

„Voiu supune șesul, Mureșul, Dunărea, și le-o sili, precum voi vrea să trăiască după voia mea”...

„Acesta trebuie să fie dlor programul unei tinerimi care crește sub soarele cald al unei țări libere.

Generația veche a trăit încătușată, umilită, — subjugată. Durerea, suferința strămoșilor trăește în noi. Voi! sunteți o generație fericită, trăiți pe-o glie liberă, și fiind liberă, trebuie să o înfăptuiți așa, precum vreți voi! Generația bătrânilor a fost generația luptelor, căci nu a avut posibilitatea de-a duce la îndeplinire, de-a săvârși tot ceace a fost în sufltele lor. Voi puteți săvârși ceace aveți în sufletul vostru; trebuie, să aveți datoria de a săvârși așa precum credeți mai bine. Aveți datoria de-a controla! Ochii vii ai țării voi sunteți! Voi trebuie să înduplecați voința celor cari, după crezul vostru greșesc, binelui acestei țări căci pentru voi am îndurat noi, pentru voi am înfăptuit țara aceasta!

Dr. Emil Hațieganu,
vice-președinte al Camerei.

Înțelegând dorul vostru noi vă vom ajuta mână în mână pe calea progresului.

Voi generația primă de după războiu aveți datoria de-a vă construi o temelie solidă, sănătoasă, căci precum voți lucra, veți avea o țară, o generație stricată nedemnă, sau o generație cinstită și demnă.

Timpurile aceste mari cer ca să fim la înălțimea situației. Mândria noastră națională de român să nu permitem să fie înjosită de nimeni. Generația tânără nu e permis să rabde sfidarea ce se face în casa noastră de către cei cari nu înțeleg ca să fie cetățeni conștiți ai acestei țări! Ori ce act neloyal a ori cui și cu deosebire a acclora cari ne-au stăpânit și batjocorit o mie de ani îl înțierăm.

Voi trebuie să chemați sub steag toată suflarea românească, ca să se respecte această națiune. Să fiți oameni faptelor! De căi lăaturalnice și paranteze voi să nu știți, să nu vă cutremurați, să nu vă clintii cât de puțin când apărați o cauză dreaptă și sfântă! În toate lucrurile faptele și iarăși faptele.

În sângele meu clocotește o fermă convingere că Ardealul are o menire istorică în această țară! Trebuie să arătăm că în inimile noastre bate sânge de român curat și cinstit! Să întărim elementul național, mândria noastră națională!!!

După acest discurs inimos aplaudat frenetic, s'au discutat chestiuni de organizare.

TELEGRAMELE EXPEDIIATE
DLUI IULIU MANIU, PRIM-MINISTRU
București.

Chemarea Tineretului Național-Tărănesc, aflând în sesiunea săptămânală știri triumfului tezei românești la Haga, exprimă șefului guvernului și animatorului noii politici românești viile admirații pentru marea izbândă și vă asigură de devotamentul ei încercat.

Chemarea.

DLUI GH. MIRONESCU,
ministru de externe

Grevenghen.

Chemarea tineretului național-tărănesc cu centrul în Cluj, asigurându-Vă de înregul devotament, Vă exprimă felicitările și sentimentele ei, de admirație pentru triumful tezei române la Haga. Acest succes al țării Vă rugăm pe Domniile Voastre reprezentantul ei, să-l considerați ca pe cea mai fericită realizare a aspirațiilor și a entuziasmului nostru închinat deapurarea măririi patriei.

Chemarea.

DLUI MINISTRU N. TITULESCU

Gravenhagen.

„Chemarea” tineretului național-tărănesc, luând la cunoștință cu două ore în urma semnării, vestea fericită a triumfului tezei românești în chestiunea optanților repurtat la Conferința din Haga, Vă exprimă adâncă admirație și felicitările ei pentru magistrala apărare a intereselor naționale.

CHEMAREA.

Se strângem rândurile!

Alegerile comunale și județene se apropie, deci și acum ca întotdeauna liberalii și averescanii vor fi aceia cari vor cutreera satele noastre pașnice, a căror locuitori ar avea nevoie de niște cuvinte înțelepte și folositoare și nici decum de acele minciuni, cari numai din gura liberalilor și a slugilor lor pot ieși. Ei cutreeră zilnic satele cu mașinile lor, cumpărate din banii adunați în cei zece ani de batjocură, căci guvernarea lor n'a fost altceva decât o batjocură pentru întreaga țară dar mai ales pentru „cei mulți”... mulți dar nu proști cum cred ei, nu proști... nu sunt proști și nici n'au fost proști ei numai lășători și pasnici cum e românii din fire.

Ne colindă țara, dar poporul nostru, care întotdeauna și-a făcut datoria, va ști și acum să-i alunge străgându-le „fugii” dela mine blăstăraților, că în timp de zece ani n'ajă făcut altceva decât m-ați batjocorit și m-ați chinat în chipul cel mai neomenos, adunând comori întregi pentru voi și pentru băncile voastre, iar acum, când guvernul actual face tot posibilul pentru ridicarea noastră, a țării, când vrea să aducă unele legi bune pentru noi, cum a fost cazul „Creditei Agricole”, voi umblați în stânga și în dreapta pentru a împiedeca votarea lor, temându-vă banii din băncile voastre, cari nu sunt altceva decât sudoarea noastră, a celor mulți”.

Nu credeți lupilor, că îmbrăcându-vă în piei de oaie, sau ascunzându-vă sub chipul blând al mielului veți putea intra în stână pentru a vă reîncepe activitatea întreruptă în 1928? Nu căci ciobanul harnic și treaz, care este mîntea și conștiința noastră va ști să-și apere cîntea lui de conducător.

Ați face mult mai bine dacă ați lucra și voi alături de acest guvern, care nu vrea altceva decât ridicarea țării noastre la rangul ce i-se cuvine. Noi vom ști să strângem rândurile noastre și să stăm alături de aceia cari am stat până acum, cari sunt dintre noi, ne cunosc lînsurile și cari muncesc pentru noi și prin aceasta pentru țară.

IOAN PĂTEANU.

Politica socială și muncitorească.

Muncitorimea constituie una din elementele cele mai importante pentru dezvoltarea economică a fiecărei națiuni. Îndeosebi în țările industriale unde formează partea principală a forței productive, muncitorimea joacă primul rol ca factor constructiv în consolidarea statului respectiv.

Contrariul s'a făcut la noi în România, care astăzi în ce privește ocrotirea socială, ocupă locul din urma statelor civilizate. Întreaga activitate în domeniul acesta, s'a redus la elaborarea diverselor coduri și proiecte de legi, care nu au fost puse în practică. Aceasta soartă a avut-o și legea pentru introducerea zilei de 8 ore de lucru, care deși foarte potrivită pentru scopuri de propagandă demagogică, dar cu atât mai periculoasă intereselor „familiale” ale industriei liberale, n'a fost aplicată.

Ziua de 8 ore lucru însă trebuie introdusă în toate întreprinderile industriale și comerciale, în scopul de a asigura muncitorimei timpul liber atât de necesar pentru odihnă, recreație și rezolvirea afacerilor ei particulare și celelalte.

O altă problemă foarte importantă este regularea raportului între muncitorii și patronii, care nici până astăzi n'a primit o soluție definitivă. Clasele producătoare în special muncitorimea dela fabrici, mine, etc. se găsesc într'o situație foarte critică, muncitorimea este și în prezent complet extradatată despoțiilor ei, după cum se poate constata din conflictele de muncă care izbucnesc pretutindeni.

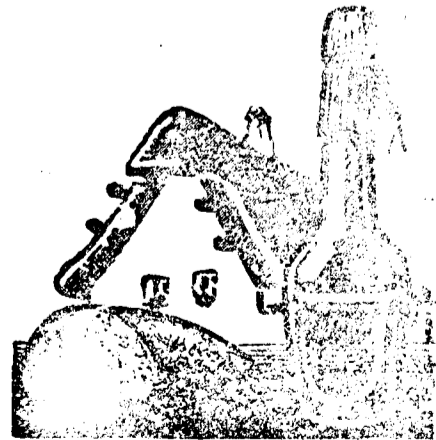
În ce privește remunerația muncii, putem să facem constatarea dureroasă, că salariile muncitorilor și funcționarilor nu sunt în raport cu munca efectuată, dar nici cu scumpetea generală actuală.

În ce privește politica socială propriu zisă, nu vedem încă nici un progres. Însușiunile de ocrotire socială se găsesc într'o situație foarte critică: Casa cercului nu a reprimut nici până în prezent autonomia ei, plasarea muncitorilor nu funcționează așa cum trebuie, iar asigurările muncitorești nu corespund de fel scopului lor. Casele de săraci nu sunt îndeajuns sprijinite din partea Statului și problema deschisă a cerșetoriei, constituie o pată rusincasă în politica noastră socială. Pensuni muncitorești introduse mai în toate țările civilizate, nu există încă la noi iar pensiunile de Stat, invalizii de războiu, rădușele și orfanii se află într'o situație de compătimiri.

Nu mai printr'o politică socială și muncitorească prirepută, care cuprînde soluțiunile potrivite pentru toate problemele sus amintite, vom putea evita în viitor cazuri ca cel dela Lupeni și vom putea contribui și în domeniul acesta la consolidarea generală a Statului!

EUGEN DASCĂLU.

CE NU POATE LIPSII DIN NICI O CASĂ ?

DIANA
FRANZBRANTWEIN

Veniți la balul Chemării

INSTRUCTIUNI

la legea pentru Represiunea Evaziunii Fiscale la Contribuțiuni Directe

Legea pentru represiunea evaziunii fiscale la contribuțiunile directe, publicată în *Monitorul Oficial* Nr. 288 din 25 Decembrie 1929, urmărește dobândirea integrală a drepturilor Statului, printr-o echitabilă așezare a lor și este menită să completeze legea de unificare a contribuțiunilor directe din 1923.

Pentru aplicarea acestei legi se va proceda potrivit instrucțiunilor de mai jos:

Art. 1. — Prin acest articol se menține în totul principiul declarațiunii prevăzută de legea pentru unificarea contribuțiunilor directe și se întărește obligativitatea declarațiunii în materie de așezare a drepturilor Statului, în limitele prevăzute de legea contribuțiunilor directe. Ca consecință, dispozițiunile art. 87 din legea contribuțiunilor directe rămân în întregime în vigoare, cu excepția prevăzută de acest text pentru acel contribuabil care având un singur venit elementar declarat în cuprinsul percepției locului de impunere la venitul global este dispensat de darea declarațiunii anuale pentru impozitul global și nu poate fi lovit de penalitățile prevăzute de legea pentru represiunea evaziunii.

În toate celelalte cazuri prevăzute de art. 87 din legea contribuțiunilor directe, adică la recensământ, la începutul anului; cum și pentru veniturile ce iau naștere în cursul anului, declarațiunea rămâne un element obligatoriu pentru stabilirea impunerii și nedarea ei atrage sancțiunile de mai jos.

Art. 2. — Este în strânsă legătură cu art. 96 din legea contribuțiunilor directe, care a fost de altfel modificat prin legea de modificare a legii contribuțiunilor directe, publicată în *Monitorul Oficial* Nr. 288 din 1929, pentru a se stabili sancțiuni în concordanță cu noua dispoziție.

Simplu fapt că nu s'a făcut declarația în termenul prevăzut de legea contribuțiunilor directe atrage pentru contribuabil o amendă de un sfert din impozitul cuvenit pe un an. Elementul relei credințe a contribuabilului nu mai are nici un rol în aplicarea sancțiunii, deoarece întârzierea în a da declarația justifică sancțiunea prevăzută de acest text de lege. Aceasta nu ridică însă, pentru cei ce fac impunerile, dreptul de a înlătura declarația, dacă ei constată că ea nu corespunde realității, în cari cazuri se aplică sancțiunile, potrivit situației în care se află contribuabilul.

Prin modificarea ce s'a adus art. 96 din legea contribuțiunilor directe s'a prevăzută aceeași amendă, cu deosebirea că ea nu se mai aplică prin procesele verbale de impunere, ci prin procese verbale de contravenție, dresate de către agenții fiscalului în condițiile prevăzute de art. 111 din legea contribuțiunilor directe. În același mod se va aplica dar și amenda prevăzută de art. 2 din legea pentru represiunea evaziunii. În același mod se va proceda și în ce privește celelalte ipoteze prevăzute de art. 96, adică darea unei declarații incomplete sau inexacte.

Art. 2 din legea pentru represiunea evaziunii prevede o singură excepție în favoarea celor cari deși obligați la darea declarațiunii au fost împiedecați printr-o împrejurare de forță majoră, în care caz termenul legal pentru depunerea declarațiunii se mai prelungește cu o lună. Chestiunea de a se ști când poate fi o împrejurare de forță majoră este o chestiune de fapt care rămâne a fi apreciată de organele însărcinate cu efectuarea impunerii; aprecierea aceasta trebuie să fie motivată temeinic, deoarece nu trebuie pierdut din vedere că contribuabilul poate — conform art. 89 din legea contribuțiunilor directe — să dea declarația de impunere chiar prin procuratori. În caz când forța majoră este suficient dovedită și declarația se dă într-o lună peste termenul prevăzut de legea contribuțiunilor directe, nu se mai aplică sancțiunea prevăzută de acest articol; dacă însă și acest termen e depășit, nu se mai poate invoca forța majoră, și deci contribuabilului i se va aplica amenda de un sfert din impo-

zitul pe un an, pentru întârzierea în depunerea declarației de impunere.

Sancțiunea aceasta se aplică fie de către agentul fiscalului, însărcinat cu impunerile anuale, dacă îi este cu putință, fie de către funcționarii fiscalului, prevăzuți la art. 93 din legea contribuțiunilor directe, pe baza elementelor furnizate de agenții ce fac impunerile anuale.

Art. 3. — Sancțiunea prevăzută de acest articol este în legătură cu sancțiunea de ordin general, prevăzută de art. 105, alin. 1 din legea contribuțiunilor directe care pedepsește sustragerile în general cu o amendă egală cu impozitul la îndoitul venitului sustras. Deosebirea între aceste două texte de lege constă însă în faptul că art. 3 din legea evaziunii pedepsește pe acel contribuabil care nu a declarat venitul său real brut, punând pe agenții fiscalului însărcinați cu impunerile în situațiunea de a nu putea stabili venitul net impozabil real, după deducerea cheltuielilor admise de lege, de oarece lipsește tocmai elementul inițial dela care trebuie să pornească orice impunere. Dispozițiunea cuprinsă în art. 3 este aplicabilă de fapt numai față de acei comercianți, căci aceștia sunt obligați a declara venitul lor brut și numai față de acei comercianți pentru cari impunerea se face pe bază de registre, regulat ținute; nu se aplică însă a. elor comercianți pentru cari impunerea se face chiar dela început prin apreciere și cu atât mai mult nu se aplică la profesioniști și meseriași la cari aprecierea constituind elementul esențial al impunerii este de presupus că toate veniturile contribuabilului s'au avut în vedere la stabilirea ei.

Pentru cazurile în cari se aplică sancțiunea prevăzută de art. 3 din legea evaziunii este dela sine înțeles că nu se mai poate aplica și sancțiunea prevăzută de art. 105, alin. 1 din legea contribuțiunilor directe, care rămâne a fi aplicată numai în cazul când speța nu poate fi încadrată în textul art. 3 al legii evaziunii, cum și în toate celelalte cazuri de sustrageri la celelalte categorii de venituri, impuse de legea contribuțiunilor directe.

Sancțiunea ce se aplică în cazurile prevăzute de art. 3 din legea evaziunii constă într-o amendă egală cu impozitul anual, calculat la diferența între venitul net stabilit în baza declarațiunii false a contribuabilului și venitul net constatat definitiv. Prin venitul net constatat definitiv se înțelege acela care rămâne stabilit după epuizarea tuturor căilor legale de atac de către contribuabil. Așa dar, dacă venitul net constatat definitiv va fi mai mare decât cel ce rezultă din declarația falsă a contribuabilului, privitoare la venitul său brut, aceasta se va considera ca o încercare de a fraudă Statul și contribuabilul este pasibil de amenda egală cu diferența de impozit ce s'a încercat a se sustrage.

Această situațiune nu și poate avea locul dacă diferența de venit constatată definitiv față de declarația contribuabilului nu rezultă din registrele sau actele prezentate de contribuabil, ci din aprecierea organelor fiscale, așa cum se arată mai sus.

Amenda prevăzută de art. 3 din legea evaziunii fiscale este independentă de dreptul Statului, — adică de impozitul ce i se cuvine la diferența sustrasă — și se aplică prin procese verbale de contravenție, în cari se va prevedea atât dreptul Statului, cât și amenda. Procesul-verbal de contravenție se dresează conform art. 111 din legea contribuțiunilor directe și constituie titlul de împlinire. Amenda aceasta se aplică chiar în cursul anului de impunere și organele de constatare ale fiscalului sunt datoare să verifice cu toată atențiunea lucrările de impunere și de îndată ce acestea sunt definitive și se constată sustragerea în condițiile acestui articol, se va aplica sancțiunea legală.

Dispozițiile prevăzute de alin. 1 al art. 105 din legea contribuțiunilor directe, se mențin pentru toate cazurile în cari sancțiunea nu poate fi încadrată în textul art. 3 din legea evaziunii fiscale, iar cele cuprinse în alin. 2 al art. 105, se mențin

în întregime, de oarece spețele vizate de acest aliniat sunt cu totul deosebite de cele vizate de art. 3 din legea evaziunii. Se mențin desigur și dispozițiunile cuprinse în § 280 și următorii din instrucțiunile oficiale pentru aplicarea legii contribuțiunilor directe.

Art. 4. — Acest articol prevede că orice locuitor al țării, impozabil și fără deosebire de sex, este dator să aibă câte un carnet de contribuțiuni, ținut în ordine, pentru impozitele asupra veniturilor pe cari le are în raza fiecărei percepții fiscale. Această obligațiune, incumbă chiar și acelor contribuabili cari sunt scutiți de impozite și cari vor trebui să aibă un carnet de contribuțiuni, cu indicațiunea din partea percepției unde își au reședința și ar urma să fie impuși la global, că sunt scutiți de impozite elementare.

Se precizează că obligația de a poseda un asemenea carnet, se referă numai la persoanele fizice și la cele juridice. Pentru succesiuni carnetul se liberează pe numele succesiunii.

Orice abatere dela dispozițiunile acestui articol sunt pedepsite cu o amendă dela 500—1000 lei, aplicată prin proces-verbal de contravenție, conform art. 111 din legea contribuțiunilor directe.

Dispoziția cuprinsă în acest articol este menită să completeze dispozițiile cuprinse în art. 118 din legea contribuțiunilor directe și în privința întocmirii acestor carnete și a obligațiunii organelor fiscale în privința ținerii la curent a lor, s'au dat instrucțiuni complete cu ordinul circular Nr. 305.571 din 16 Noembrie 1929, instrucțiuni cari se vor respecta întocmai.

Se vor lua imediate măsuri ca asemenea carnete să fie de îndată emise și liberate și contribuabililor scutiți de impozite, așa cum se arată mai sus.

Art. 5. — Carnetul de contribuțiuni are o deosebită importanță, de el fiind legate o serie de acte din viața publică a contribuabilului, pe cari legiuitorul a înțeles să le subordoneze posesiunii lui. Articolul 5, consfințește această situație și prevede că nici un act public, certificat sau sumă, nu se va elibera de către autoritățile de Stat, județ, comună și nici de instituțiunile autonome, dacă contribuabilul nu va face dovadă cu carnetul său de contribuțiuni, în fața acestor autorități, că a plătit impozitul global pe cel puțin pe șase luni ale anului trecut, dacă această cerere e făcută în a doua jumătate a anului.

Această dispoziție se aplică și persoanelor juridice, pentru cari, în respectarea prescripțiilor acestui articol, autoritățile solicitate vor pretinde a li se prezenta carnetul cu justificarea plății impozitului elementar, în condițiunile de mai sus, întrucât ele nu sunt supuse impozitului global.

Prezentarea carnetului de contribuțiuni la toate actele din viața publică a contribuabilului, ar fi putut da naștere la unele dificultăți din cauza natuții unora din actele a căror îndeplinire se cere. Pentru a se evita consecințele grele ce ar rezulta din obligativitatea prezentării carnetului de contribuțiuni, s'a prevăzută că prezentarea carnetului nu este obligatorie în următoarele cazuri:

a) La cererile în legătură cu actele de stare civilă (naștere, căsătorie, deces, naționalitate), cum și pentru obținerea certificatelor și extractelor de pe asemenea acte;

b) La actele, certificatele sau dovezile emanele dela autoritățile judecătorești sau destinate a fi produse înaintea ac stora;

c) La cererile pentru certificate de paupertate; la certificatele în materie electorală cum și la actele și certificatele referitoare la tranzacțiile intervenite în oboarele de vie și târguri de cereale pentru a ușura tranzacțiile acestea.

Pentru certificatele de școală se vor prezenta carnetele de contribuțiuni ale părinților elevilor, cu excepția elevilor orfani pentru cari nu poate exista obligația prezentării carnetului.

Dreptul de petiționare fiind garantat

prin Constituție nu este subordonat prezentării carnetului de contribuțiuni.

În afară de excepțiunile mai sus arătate, nici un alt act, certificat sau sumă nu se va elibera de autoritățile de Stat, județ și comună, cum și de instituțiunile autonome, cum ar fi: Posta, C. F. R., R. M. S. Casa pensiilor și altele asemenea, fără să se prezenta carnetul de contribuțiuni în care va fi înscrisă plata impozitelor așa cum se arată mai sus.

Se pune în vedere tuturor autorităților dispozițiunile de față, spre a lua măsură să se execute întocmai.

Pentru exercitarea controlului, actele și certificatele eliberate de aceste autorități cum și ordonanțele achitate de ele, vor purta mențiunea că s'a prezentat carnetul de contribuțiuni completat așa cum se arată mai sus și numărul carnetului.

Ca o perioadă de tranziție dela aplicarea legii pentru represiunea evaziunii fiscale — 1 Ianuarie 1930 — și pentru ca dispoziția de față să fie cât mai cunoscută de contribuabili, s'a prevăzută prin art. 17 al acestei legi, că obligativitatea prezentării carnetului de contribuțiuni, potrivit celor mai sus arătate, începe dela 1 Iulie 1930.

Art. 6. — Ca un corolar al celor arătate la art. 4 și 5 de mai sus, art. 6 prevede obligația pentru contribuabilul care are liberate mai multe carnete de contribuțiuni și de alte percepții, să le comunice la percepția unde i-se face impunerea la global. Nerespectarea acestei dispoziții atrage o amendă egală cu îndoitul impozitului global stabilit contribuabilului în culpă.

Această dispozițiune este justificată de neesistența de a se cunoaște toate veniturile contribuabilului pentru a fi impuse la global, la totalitatea lor. Necomunicarea echivalează cu sustragerea dela impunere și denotă rea credință din partea contribuabilului.

Percepția, în raza căreia contribuabilul are reședința și se impune la global, primind comunicarea prevăzută de acest articol, va dispune ca ea să fie imediat atașată la dosarul fiscal al contribuabilului spre a se avea în vedere la impunerea sa în fiecare an.

Comunicarea constă în arătarea numărului carnetului emis și a naturii și sumei impozitului stabilit la altă percepție și se face prin declarația anuală de impunere.

În mod excepțional, pentru anul 1930 această comunicare se poate face și pe hârtie simplă, până în momentul când contribuabilul este citat pentru a fi impus la global.

Pentru a se face un control al executării acestor dispozițiuni percepții care au emis sau primit carnete de contribuțiuni cuprinzând impozite elementare și aparținând unor contribuabili cari se impun la global în raza altei percepții, vor comunica imediat percepției la care se impun la global Nr. carnetului emis, numele contribuabilului, domiciliul lui și natura și suma impozitului înscris în carnetul emis pentru impozitele elementare. Aceasta comunicare nu dispensează percepțiile de a face și comunicările de venituri pe formularele Nr. 12, așa cum s'a procedat și în trecut.

Amenda prevăzută de acest articol se aplică prin proces-verbal de contravenție dresat de agenții fiscalului, așa cum se prevede în art. 111 din legea de unificare a contribuțiunilor directe.

Art. 7. — În atingerea scopului urmărit de legea evaziunii ca Statul să-și dobândească integralitatea drepturilor ce i se cuvin prin lege, mai ales la impunerea venitului global al contribuabililor, art. 7 pune obligațiunea oricărei firme individuale, cum și societăților de orice formă cari au în serviciul lor unul sau mai mulți salariați proprii și funcționari și lucrători — să trimită administrației financiare respective o listă cuprinzând numele și domiciliul persoanelor pe cari le-a avut în serviciu în timpul anului, în dreptul numelui fiecăruia se vor arăta sumele primite sub formă de salarii, tantieme, participări la beneficiu, comisioane, prov-

zioane sau orice indemnizări primite sub orice formă.

Legea prevede că această listă trebuie înaintată administrației financiare până la sfârșitul anului. În mod excepțional, pe primul an de aplicare al legii evaziunii, se admite ca această listă să fie depusă în cursul lunii Ianuarie 1930. În viitor, dacă se va face dovada că întocmirea acestei liste prezintă greutăți, cari fac cu neputință depunerea ei în termenul fixat de art. 7, Ministerul de Finanțe va putea acorda o prelungire de termen de cel mult 15 zile, adică până la 15 Ianuarie a anului următor.

Administrațiile financiare, primind aceste liste, sunt obligate să extragă de urgență și să comunice percepții unde se face impunerea la global, numele fiecărui contribuabil, prevăzut în ele, domiciliul și sumele primite de el în cursul anului. Percepțiile, primind comunicarea aceasta, vor îngriji să fie imediat atașată la dosarul fiscal al contribuabilului pentru ca venitul realizat să se aibă în vedere la impunerea sa globală. Comunicarea de către administrația financiară la percepție se va face pe formulare speciale Nr. 20, conform modelului ce se va întocmi și trimite la timp de Ministerul Finanțelor.

În același timp organele de constatare vor verifica și declarația depusă de contribuabil și dacă se va constata că ea nu cuprinde sumele integral primite, pentru diferență se vor dresa acte de contravenție conform legii.

Nerespectarea obligațiilor de a trimite liste de salarii, așa cum arat mai sus, este pedepsită de art. 7, cu o amendă de 2000—10.000 lei pentru firmele individuale, societăți simple, în nume colectiv, în comandită simplă și cooperativele și cu o amendă de 10.000 lei de fiecare director la societățile în comandită pe acțiuni și la societățile anonime.

Amenda se aplică la firmele individuale, societățile simple, în nume colectiv și în comandită simplă, patronilor respectivi, la cooperativele directorilor, iar la societățile în comandită pe acțiuni și la cele anonime directorului sau directorilor când sunt mai mulți. Numai la societățile în comandită pe acțiuni și la cele anonime se aplică amenda de 10.000 lei de fiecare director, la celelalte amenda de 2000—10.000 se aplică firmei sau societății prin patroni sau directorii respectivi și nu pentru fiecare din ei în parte.

Amenda se aplică prin procese-verbale de contravenție dresate de organele fiscale conform art. 111 din legea contribuabililor directe.

Art. 8. — Falsificarea bilanțurilor a constituit întotdeauna unul din mijloacele de fraudare a fiscalului. Deși legea contribuabililor directe dă dreptul organelor de impunere să înlăture registrele — respectiv bilanțurile — cari pentru motive, mai ales de formă, nu sunt regulat ținute, art. 8 din legea represiunii evaziunii pune principiul răspunderii pentru orice formă de orice natură, pentru exactitatea și sinceritatea datelor conținute în bilanț.

Falsificarea bilanțurilor presupune în mod necesar convența dintre patron și șeful contabilității și de aceea ei sunt ținută solidar răspunzători pentru plata amenzii prevăzută de acest articol.

Amenda ce se aplică, numai în caz de dovedită rea credință, pentru firmele individuale și societăți colective, va fi egală cu de două ori impozitul pentru diferența între impozitul stabilit sau ce s'ar fi stabilit pe baza bilanțului fals și cel cuvenit fiscalului dacă acest impozit ar fi fost stabilit pe baza unui bilanț sincer, și se aplică patronului firmei și șefului contabilității. Pentru societățile în comandită, pe acțiuni și societăți anonime, amenda va fi de patru ori diferența de impozit așa cum se arată mai sus și se aplică directorului sau directorilor societății solidar cu șeful contabilității.

Amenda egală cu doborâtul și împărțitul diferenței de impozit este distinctă de dreptul Statului, care se stabilește odată cu ea.

Dispozițiunile § 281 din instrucțiunile legii contribuabililor directe, referitoare la calculul amenzii pentru impozitul global și complementar, a căror cotă este progresivă, sunt aplicabile și în cazul de față.

Pentru cazurile în cari se face dovadă că șeful contabilității a lucrat de bună credință, pe baza actelor ce i s'au pre-

zentat de directorul întreprinderii, șeful contabilității, este scos de sub această penalitate, ea urmând a se aplica în aceste cazuri numai patronilor și directorilor întreprinderii.

Constatarea acestor contravențiuni se face de către funcționarii fiscalului, prin procese verbale, conform art. 111 din legea contribuabililor directe, chiar în timpul în care se face impunerea, dacă se dovedește că bilanțul prezentat la impunere este inexact sau nesincer, sau posterior impunerii, când inexactitatea se dovedește prin cercetări ulterioare.

Pedeapsa prevăzută de acest articol vizează nesinceritatea bilanțului, ca încercare de fraudă și ca atare e distinctă de sancțiunile prevăzute de art. 105 și următorii din legea contribuabililor directe.

Art. 9. — Sancțiunile prevăzute de acest articol vizează numai ipoteza existenței a două rânduri de registre, obligatorii, conform codului comercial, unde intențiunea de a fraudă fiscal este evidentă și constituie desigur o vină mult mai gravă și deci și pedepsele sunt mai severe.

Ori de câte ori se va constata că o întreprindere de orice fel ține două rânduri de registre în scopul de a nu se putea constata și așeza în mod real drepturile Statului, ea va fi pasibilă de amenziile de mai jos:

Dela 10.000—500.000 lei, după importanța întreprinderii, pentru firmele individuale și asociațiile simple și cari se impută patronilor lor.

Dela 100.000—5.000.000 lei, pentru societățile pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni, plătită solidar de director sau directorii societății și de șeful contabilității.

E de observat că solidaritatea directorilor cu șeful contabilității, în ce privește amenda prevăzută de acest articol, se aplică numai societăților anonime nu și firmelor individuale sau asociațiilor în nume colectiv sau în comandită simplă.

Amenda este distinctă de dreptul Statului și se stabilește împreună cu impozitul, în modul arătat la articolul precedent.

Sancțiunile prevăzute de art. 8 de mai sus rămân a se aplica și ele pentru sustragere, de oarece art. 9 vizează o infracțiune precisă, care nu e cuprinsă în acel text.

În afară de amendă, în cazurile în cari se constată existența a două rânduri de registre, patronii firmelor individuale și societăților simple, cum și directorii și șefii contabilității la societățile anonime sunt pasibili și de pedepsele prevăzute în art. 332 și următorii din codul civil în vigoare în Vechiul Regat și de articolele corespunzătoare din codurile în vigoare transilvănean și bucovinean. Aplicarea sancțiunilor penale se va face de către instanțele ordinare și în acest scop administrațiile financiare, cu avizul ministerului, vor sesiza parchetul, căruia i se va trimite în copie actele dresate cum și registrele constituind corpurile delictive și care va instrumenta potrivit legilor în vigoare.

Pentru constatarea acestor contravențiuni funcționarii fiscalului pot cere printr-o adresa formală asistența unui delegat al parchetului, care este dator să satisfacă cererea de asistență.

Art. 10. — În scopul de a se face imposibilă sustragerea unei însemnate categorii de venituri dela plata impozitului global, se impune prin acest articol obligația ca societățile anonime să comunice administrației financiare respective o listă nominală a tuturor membrilor consiliului de administrație și a censorilor, cu indicația pentru fiecare în parte a sumelor ce au primit în decursul anului trecut ca tantieme, jetoane, salarii, cheltuieli de reprezentare și orice sumă primită, sub orice formă. În dreptul fiecăruia se va mai indica și Nr. carnetului de contribuabil ce posedă pentru impozitul global și percepția care a liberat carnetul. Dispoziția aceasta este aplicabilă, începând din anul 1930, pentru sumele primite în anul precedent 1929.

Lista aceasta se depune la administrația financiară cel mai târziu într-o lună dela data adunării generale.

Nerespectarea acestei dispozițiuni se pedepsește cu o amendă egală cu totalul tantiemelor și a cheltuielilor de reprezentare plătite în cursul anului trecut membrilor consiliului de administrație și va fi

plătită de directorul societății, pe care legea a înțeles să-l facă răspunzător.

Amenda se aplică prin proces verbal de contravenție, așa cum se arată la articolul precedent.

Administrațiile financiare primind listele, vor îngriji să se extragă și să se comunice la percepția unde se impun la global beneficiarul acestor venituri, toate aceste date în modul arătat mai sus la art. 7. Percepțiile vor atașa comunicările la dosarul fiscal al contribuabilului și vor proceda la verificarea declarației și dresarea actelor în modularătat la articolul mai sus citat.

Art. 11. — Prin art. 75 al legii contribuabililor directe, modificat prin legea publicată în *Monitorul Oficial* Nr. 288 din 25 Decembrie 1929, se institue în mod definitiv dosarul fiscal al contribuabilului. Importanța acestui dosar este suficient pusă în evidență prin instrucțiunile ce se dau la acel articol.

Ca să se asigure o cât mai bună păstrare a dosarului fiscal al contribuabilului, așa de necesar pentru impunere, cât și așa de important prin însemnătatea actelor din care e format, se institue prin articolul de față severe pedepse în sarcina funcționarului fiscal care nu-l va ține în ordine și care nu va atașa la el toate actele și comunicările ce primește referitoare la acest dosar.

În baza constatărilor făcute de organele fiscale superioare, funcționarul care va neglija această atribuție, va fi pedepsit cu o amendă egală, cu salariul pe 15 zile, care se va da de administratorul financiar prin decizie, iar în caz de recidivă, cu o amendă egală cu salariul pe 1—2 luni, aplicată în același mod.

În afară de această amendă, în cazul când se conștră o vădită rea voință, administrația financiară va sesiza Ministerul de Finanțe, care va putea traduce pe vinovat în fața comisiei de disciplină, care va aplica și pedepse disciplinare potrivit gravității faptelor ce i se impută.

Art. 12. — Prevede sancțiuni aspre pentru acei funcționari ai fiscalului cari, însărcinați fiind cu liberarea carnetelor de contribuabili, vor libera fără drept asemenea carnetele sau vor face inscripțiuni false în ele. Constatarea acestor infracțiuni se va face de controlorii șefi, administratorii financiari sau inspectorii financiari și pe baza rapoartelor lor, cu avizul Ministerului de Finanțe; funcționarul vinovat va fi deferit justiției spre a fi pedepsit conform art. 123, 124 și 140 din codul penal în vigoare în Vechiul Regat sau articolele corespunzătoare din codul penal în vigoare transilvănean sau bucovinean.

Art. 13. — Dispozițiile acestui articol sunt menite să împiedice o înțelegere frauduloasă între agentul fiscalului și contribuabil și mai ales luarea de mită. Funcționarul fiscal care se va dovedi că în înțelegere cu contribuabilul a dat relațiuni false, în legătură cu impunerea sau scăderea contribuabilului dela impozitele directe, care pentru a servi pe contribuabil, dă referințe nesincere sau care prin abuz caută a se folosi de situația sa pentru a obține avantaje de orice fel din partea contribuabilului, cum și acel funcționar care în mod vădit va nedreptăți pe contribuabil, pentru că nu a putut obține avantaje dela acesta, va fi destituit și referit justiției pentru aplicarea art. 123, 124, 144 și 322 din codul penal în vigoare în Vechiul Regat sau articolele corespunzătoare din codul penal în vigoare transilvănean sau bucovinean.

Constatarea acestor infracțiuni se va face de organele de control și inspecție și rezultatul va fi supus Ministerului de Finanțe, care va aplica pedeapsa destituirii și cu al cărui aviz vinovatul va fi deferit justiției.

Art. 14. — Prevede o serie de dispozițiuni cu caracter tranzitoriu.

Prima dispozițiune se referă la acei contribuabili, cari în ultimii cinci ani, scotiți dela aplicarea legii — 1 Ianuarie 1930 — adică în anii 1925—1929 inclusiv, nu au făcut declarațiunea de impunere anuală, cerută de legea de unificare a contribuabililor directe, sau nu au fost impuși, fie pentru totalitatea veniturilor lor, fie pentru parte din ele. Pentru acești contribuabili legea prevede dispensarea de orice penalitate dacă până la 1 Februarie 1930 vor declara veniturile totale sau parțiale neimpuse pe anii arătați. Declarațiile se pot face pe hârtie

simplă și vor fi însoțite de orice acte de cari contribuabilii înțeleg să se servească; ele se dau fie la percepția de domiciliu, fie la administrația financiară și vor fi înregistrate, liberându-se contribuabilul o adeverință în care se va arăta precis că declarația s'a dat în conformitate cu art. 14 al legii pentru represiunea evaziunii fiscale.

Declarațiile odată primite vor fi cercetate de organele fiscalului și dacă se va constata că e vorba de venituri elementare, ce trebuiesc impuse în raza altei percepții, le vor trimite la acele percepții.

Impunerile pentru aceste venituri se vor face de instanță le anuale ale anului 1930, întrucât simplul fapt că legea încuviințează declararea veniturilor neimpuse, cu dispensa de sancțiuni, implică și dreptul Statului de a stabili impozitele ce i se cuvin la aceste venituri pe cei cinci ani din urmă și deci și instanțele anuale din 1930 sunt în drept să le stabilească, așa cum de altfel ele pot stabili impuneri la contribuabili directe pe cinci ani din urmă, la deschideri de succesiuni, conform art. 97 din legea contribuabililor directe.

Impunerile fiind anuale, se precizează că veniturile neimpuse parțial vor fi impuse prin procese-verbale de impunere suplimentare, privitoare pe anii în cari ele nu au fost impuse, iar cele neimpuse în total vor fi impuse prin procese-verbale dresate pentru fiecare an în parte, în condițiile legii contribuabililor directe.

Ele se vor comunica contribuabilului cu fomele prevăzute de art. 98 din legea contribuabililor directe și sunt supuse apelului conform art. 77 din aceea lege.

Impozitele stabilite în acest fel se vor încasa la curent ca plus.

Contribuabilii cari nu vor declara până la 1 Februarie 1930 veniturile totale sau parțiale nedeclarate sau neimpuse și vor fi descoperiți după această dată vor fi obligați pe cale de procese-verbale de contravenție să plătească impozitele datorite pe trecut, precum și amenzile corespunzătoare, iar funcționarilor fiscali sau persoanelor particulare, cari vor descoperi asemenea cazuri, li se va acorda o primă ireductibilă de 20 la sută din amenzii.

A doua dispoziție privește pe acei contribuabili cari au de plătit rămășițe din impozite și taxe și cari vor fi dispensați de plată dobânzii de întârziere de 15 la sută, dacă le vor achita până la 30 Iunie 1930.

Această scutire de dobânzile de întârziere are un caracter larg și se întinde atât asupra rămășițelor alese la 30 Iunie 1929, provenind din debitul exercițiului 1928, cât și din debitele exercițiilor anterioare.

Deși la întocmirea rolului, rămășițele din impozite se repurtează, înglobându-se în ele și dobânzile, așa cum prev. de § 277 din instrucțiunile legii de unificare a contribuabililor directe, intențiunea legiuitorului fiind de a exonera de dobânzi toate sumele datorite ca rămășiță din impozite, se va avea în vedere ca la încasarea acestor rămășițe notele de plată să se facă potrivit debitelor înscrise în rolurile vechi, adică fără dobânda respectivă, care în trecut a fost de 9 la sută. Întocmirea notei de plată pentru asemenea rămășițe se va face sub directă supraveghere a receptorului, care rămâne personal răspunzător pentru orice neregulă.

Diferențele debitate în roluri și provenind din dobânzile de întârziere debitate la repurtează odată cu impozitele se vor scădea prin state, potrivit instrucțiunilor date anterior de minister, iar întocmirea statelor se va face sub supravegherea receptorului și controlorului respectiv, cari vor semna statele și cari se vor viza de administratorul financiar.

Se pune însă chestiunea dacă se mai poate dobânda de 15 la sută pentru debitul din contribuabili pe 1929. Din moment ce pentru rămășiță s'a creat această dispensă, cu atât mai mult contribuțiile directe înscrise în roluri pentru anul 1929 și neachitate încă, nu pot suporta aceste dobânzi.

Dispoziția prevăzută de art. 14 ar putea fi înțeleasă de unii contribuabili ca o păsuire generală acordată până la 30 Iunie 1930, pentru toate impozitele directe. O astfel de interpretare ar depăși însă scopul urmărit de lege și de aceea se pune în vedere organelor fiscale, că dispoziția aceasta de favoare cu caracter tranzitoriu, nu exclude urmărirea cu formele prevăzute de legea de urmărire, cu atât mai

mult, cu cât această favoare s'a acordat contribuabililor, tocmai pentru a se alina tezaurul Statului, într-o epocă în care încasările sunt de obicei mai slabe. Se va proceda deci, la urmărirea lor, ca și până acum.

Legea mai prevede scutirea de dobânda de 15 la sută și pentru rămășițele datorite din taxe. Prin stricta interpretare această dispoziție se aplică numai pentru acele taxe la cari se percepe dobânda de 15 la sută, nu și la taxele la cari se percepe o dobândă mai mică, cum ar fi de pildă taxele successorale.

A treia dispoziție prevede dispensarea de amenzi a acelor contribuabili cari au de plătit asemenea amenzi din contravențiuni la contribuțiuni directe definitiv constatate, dacă vor plăti până la 1 Aprilie, 1930 impozitele datorate pe baza proceselor-verbale de contravenție.

În acest scop, contribuabilii cari se află în această situație, vor efectua plata impozitului la percepția respectivă, declarând în scris că înțeleg să beneficieze de dispozițiile acestui text de lege. Percepția va comunica apoi administrației financiare, încasarea, pentru ca aceasta să ia cunoștința dispoziției de scădere a amenzii, după cum procesul-verbal de contravenție la contribuțiuni directe, este aprobat de administrația financiară sau de Ministerul Finanțelor, căruia i-se va aduce la cunoștință deasemeni, încasarea impozitului, spre a aproba scăderea amenzii.

Legea precizează că de această dispoziție beneficiază acei contribuabili cari au de plătit amenzi din contravențiuni definitiv constatate la contribuțiuni directe.

Este aci ideea de constatare definitivă, din punct de vedere al cercetărilor organelor fiscale cari au stabilit contravenția și nici de cum nu se poate aplica această dispoziție pentru amenzile definitiv judecate de instanțe judecătorești în favoarea Statului, în cari cazuri existând autoritate de lucru judecat, pe lângă impozit se încasează și amenda.

Deasemeni nu pot beneficia de această dispoziție acei contribuabili cari au plătit deja amenzile definitiv constatate, de oarece încasarea s'a făcut în baza unui titlu legal de împlinire.

Contravențiile aflate în curs de cercetare vor fi terminate și se vor dresa actele de contravenție, de oarece aceasta (procesul-verbal), constituie titlu legal de împlinire, de care Statul nu poate fi lipsit.

Art. 15. — Prevede că penalitățile prevăzute în legea de unificare a contribuțiilor directe se mențin întrucât nu sunt în contradicție cu penalitățile prevăzute în legea pentru represiunea evaziunii fiscale. S'a arătat mai sus la fiecare articol, legătura ce ar putea să existe între penalitățile prevăzute de aceste legi.

Rămâne totuși bine stabilit în baza acestui text că pentru orice fraudare a fiscoi, pentru care sancțiunea nu se poate încadra în dispozițiile legii pentru represiunea evaziunii, sancțiunile de aplicat sunt cele prevăzute de legea contribuțiilor directe.

Art. 16. — După cum se arată mai sus, sancțiunile prevăzute de legea pentru represiunea evaziunii fiscale, cu excepția celor prevăzute la art. 11, 12 și 13, se

aplică de către agenții fiscoi, prin procese-verbale de contravenție, cari potrivit art. 16, urmează a se dresa în conformitate cu dispozițiile cuprinse în art. 111 din legea de unificare a contribuțiilor directe.

Procesele verbale vor cuprinde pe larg expunerea faptelor constatate și vor fi motivate cât mai temeinic.

Ele se aprobă după cum urmează:
a) De către administratorii financiari pentru orice amendă prevăzută de lege al cărui quantum nu trece de 2000 Lei;

b) De către Ministerul Finanțelor, direcția contribuțiilor directe, pentru orice altă amendă;

c) Procesele-verbale cari prevăd aplicarea pedepselor penale, se trimit în copie parchetului, în urma avizului Ministerului de Finanțe, spre a deschide acțiune publică pentru aplicarea lor.

O copie de pe procesul-verbal aprobat cum se arată mai sus se notifică și contribuabilului cu procedura prevăzută la art. 98 din legea contribuțiilor directe.

Căile de atac fiind cele prevăzute de legea contribuțiilor directe, contribuabilul poate face apel în contra procesului-verbal, aprobat în termen de 20 zile dela data notificării, la tribunalul locului unde s'a săvârșit contravențiunea.

Apelul trebuie să cuprindă, sub pedeapsă de nulitate, alegerea de domiciliu în cuprinsul circumscripției de resort a tribunalului.

Motivele de apel vor fi depuse, fie prin cererea de apel, fie prin memoriu aparte, cu cel puțin 3 zile înaintea zilei fixate pentru judecată.

Tribunalul apreciind poate însă încuviința depunerea motivelor în ziua judecării, în care caz oricare din părți poate cere un termen spre a lua cunoștință de ele.

Judecata se va face de urgență și cu precădere, conform regulilor dreptului comun.

Hotărârea tribunalului se dă fără drept de opoziție.

În termen de 20 zile dela pronunțarea tribunalului ori dela comunicare, dacă s'a dat în lipsa apelantului, se va putea face recurs la Curtea de apel pentru motive de violare de lege, exces de putere, omisiune esențială și incompetență.

Hotărârea Curții de apel se dă fără drept de opoziție.

Drepturile fiscoi pentru stabilirea contravențiilor se prescriu după trecere de 5 ani socotiți dela 1 Ianuarie ce urmează anului când impunerea trebuia să aibă loc.

Art. 17. — Legea pentru represiunea evaziunii fiscale la contribuțiuni directe a intrat în vigoare pe ziua de 1 Ianuarie 1930, așa cum s'a arătat și în publicațiunile oficiale ale Ministerului de Finanțe, referitoare la declarațiunile de impunere pentru 1930.

Fac excepție dispozițiunile art. 5 din această lege, cari intră în vigoare pe ziua de 1 Iulie 1930.

Ministrul Finanțelor,
Virgil Madgearu.

p. Director,
Iordan Ștefănescu.

Directoratele regionale.

Aplicarea reformei administrative a început cu numirea directorilor regionali. Destinele acestei mari reforme depind de vrednicia acestora. Ei sunt reprezentanții intereselor locale și reprezentanții puterii centrale în același timp. Inceperea activității lor constituie un moment istoric în evoluția vieții noastre de stat, cum foarte bine a spus d. I. Maniu.

Directorii regionali au misiunea de a aplica o reformă menită să pună România în rândul statelor civilizate. Sarcina lor nu e ușoară, lată de ce.

Liberalii și averescanii au declarat că nu respectă noul așezământ administrativ. Ce vor face liberalii și averescanii însă dacă rezultatele noii legi administrative vor fi excelente? Conștiința publică fiind adânc convinsă de superioritatea legii, vor mai putea oare liberalii și averescanii — prezumând că mai vin la guvern cândva — să acționeze contra conștiinței publice? Desigur că nu.

Până la actuala lege administrativă noi n'am avut o administrație bine organizată. Partidele politice au recunoscut aceasta.

Experiența descentralizării acum se face pentru prima oară la noi. O lege administrativă, bazată pe descentralizare au voit să facă și liberalii. Simțând însă că aplicarea principiului descentralizării duce la diminuarea puterii lor politice au renunțat la această idee. „Numai partidele cari se bucură de încrederea masselor pot realiza o reformă întemeiată pe o viață administrativă autonomă.” Partidul liberal nu s'a bucurat încă de încrederea masselor și o astfel de administrație a rămas irealizabilă pentru ei.

Reforma administrativă făcută de actualul guvern pune descentralizarea pe o bază largă. Descentralizarea este ideea călăuzitoare în noua lege. Descentralizare înseamnă trecerea unor atribuții ale puterii centrale asupra or-

ganelor administrative locale descentralizate.

Sistemul centralist a provocat un adevărat dezastru în buna administrare a țării. Românul era nevoit să se ducă din Banat, Maramureș, Bucovina, la București pentru rezolvirea celei mai neînsemnate petiții care cere aprobarea ministrului. Și până a o obține, liamânziera zile întregi pe culoarele ministerelor. Cât necaz, cât cheltuială și pierdere de vreme! De acum înainte toate afacerile de interes local și regional vor putea fi isprăvite la directorate.

Principalele organe ale reformei administrative sunt directorii regionali, fiindcă de ei atârna totul. Ei trebuie să primească noile posturi ca posturi de muncă și grea răspundere. Nu ca „simple demnități”. Dacă primesc posturile ca simple demnități, atunci reforma își pierde din valoarea ei. Directorii regionali trebuie să se simțească exclusiv slujitori ai Statului.

Dușmanii regimului actual stăpâniți de răutate au întâmpinat cu critici violente descentralizarea spunând că duce la „dezagregarea forțelor naționale”. Reforma aceasta însă nu va altera ideea națională. Iată ce a spus d-l Iuliu Maniu privitor la aceasta: „În fiecare colț de țară bate în sufletele tuturor puternic ideea unității naționale. Descentralizarea nu va altera această idee. Viața regională nu-i permis să însemne separatism sau dezagregarea forțelor naționale. Ea trebuie să însemne valorificarea forțelor locale în mod concetric pentru binele comun și prosperarea nestânjenită a întregii națiuni”. Și va însemna.

D-l Maniu a atras apoi atenția directorilor regionali să nu uite că funcționarii sunt în slujba cetățenilor și nu acestia în slujba funcționarilor. Iată de ce nu au ținut seama guvernele liberalo-averescane.

I. f.

Primăria Municipiului Cluj

No. 30683 — 1929.

ANUNȚ

Municipiul Cluj arendează pe cale de licitație publică orală pe timpul dela predare până la 31 Decembrie 1932 următoarele terenuri:

1. Teren lângă Someș cart. Grigorescu.
2. Loc pentru școală în cart. Grigorescu.
3. Loc pentru școală Str. Donat (Kanyafő).
4. Parcele la Dâmbul Lutos.
5. Parcele la Akaszto-Domb.
6. Postaberek lângă fabr. Renner.
7. Intravilan în Str. București.
8. Pășune do. Cetățuie (Udülöhely).
9. Teren lângă casa din Strada Fabrica de Zahăr 2.
10. Grădina veche de fân din Strada Chintăului.

Licitația se va ține conform cu dispozițiunile legii asupra Contabilității publice în ziua de 18 Februarie 1930 orele 10 a. m. în biroul din Calea Traian Nr. 19 înaintea comisiei delegate.

Tabloul terenurilor conținând suprafața lor, cum și condițiunile de licitație se pot vedea în biroul din Calea Traian 19.

Cluj, la 17 Ianuarie 1930.

Primăria Municipiului Cluj.

Alegători, votați la alegerile județene listele partidului național-țărănesc cu semnul roata O.

Oricare cetățean cărui a fi e scumpă demnitatea și averea națională va vota în alegerile județene cu roata O, semnul partidului național-țărănesc prin care țara românească a scăpat de jugul iarnariot al liberalilor.

Nimenea să nu lîpsească deci dela vot!

SPECTACOLE

Cinematograful „EDISON”

Sâmbătă, Duminică: Fecioara dela Follies Bergère, cu Billi Dowe și Comedia Durerii.

Luni, Marți, Miercuri: Ferma morții, dramă în 10 acte cu Buffalo Bil și Rusia, cu Wladimir Gardarow.

Joi, Vineri: Dominoul negru, dramă în 10 acte cu Hary Liedke, Verebes Ernő și H. Junkerman și Mica Fugară, comedie în 8 acte.

Cel mai strălucit bal din Ardeal?

Balul „CHEMĂRI” din 16 Febr.

Citiți „Chemarea”.

Absența iredentismului maghiar în România?

(Urmare din pag. 1-a.)

anțele lui excesive, înecat în suplicii și spasme râvnitoare... la ce?... Recolta acestor stropșeli caracteristice Budapestei, zodiacalei bucătării ale tuturor conspirațiilor europene, sunt acușările cu impilarea minorităților. Cum adică? Ce vor la noi minoritățile? Stat în stat? Cu ce o ducem noi mai bine azi, ca minoritățile? Nu luptăm și noi, majoritarii, tot pentru risipirea acelorași greutăți instigatoare? Ori pe vremuri, eram altfel tratați, decât cum sunt în prezent ceice și concertează neîntrerupt, dar anost inocența pe la ferestrele Ligei Nașunilor? Care e însăși țelul urmărit de aceste sufocate agitații și propagande minoritare, aici acasă și în streinătate? Recăștigarea pozițiilor vechi, prin eludarea legilor și al adevărului, sau mania grandomanie, întetită de zornăitul pintenilor?

Nu, nu există la noi în țară șovinism. Nici iredentism. Nici comploturi tănuite. Nici spionaj. Toate-s numai halucinații! — Maghiarii, și-au însușit perfect, cu toții limba statului. Totuș, greșelile încornurate, ce mișună pe firme, afișuri, cereri și liste de mâncări din restaurante, etc. dovedesc îndeajuns conștienta barbarizare a graiului românesc.

Șovinismul și iredentismul sunt asemenea închipuiri de ale noastre. Invenții, cari au fost descoperite și se cultivează aproape în toate școlile minoritare, de orice grad. Doriți dovedi? a) falsificări formidabile de istoria românilor; b) izgonirea prin mijloace murdare a elementelor didactice românești din sânul instituțiilor minoritare; c) întruniri secrete; d) serbări de caracter suflat în programele cărora, nu se strecură, nici întâmplător „Imnul Regal”; e) absența demonstrativă dela serviciile divine oficiale a reprezentanților școlilor; f) răscolirea urei elevilor împotriva ocârmuirii actuale prin cărți și opere, cari trec adesea granița clandestin.

Spionaj? Comploturi? Complect eliminate din sfera de gândire, ori spectrul solar... al dlui Spectator... Și lumea românească cunoaște toate peripețiile spionajelor, scoase la iveală rând pe rând în orașele: Timișoara, Cluj, Arad, Oradea-Mare, Târgu-Mureș, etc.

Dar, câte vor mai fi rămas încă nedescoperite?

Puțin ne împoartă! Teza dlui Spectator și a huliganilor lui tovarăși, în fața argumentelor așternute aci, înseamnă un eșec decontractant, rezultat din lipsa aparentă a perspectivelor, pentru a putea astfel afirma bazele revizionismului maghiar, afirmate la Haga — par'că în contul unui preluđu de catastrofă apropiată — de contele Bethlen, cerberul mobilizării îndărătnicilor hunice.

Aceste ținute se învederează însă și prin reflexiile făcute cu rea intenție asupra lucrărilor, săvârșite de Comisia reparațiilor orientale: „Conferința dela Haga, nu e lichidarea războiului, ci negarea păcii, intentată de Franța, îmbogățită de împrejurări necuviincioase...”

Evrical — ca să mă folosesc de strigătul lui Archimedee... Ungaria și preocupările pacificării popoarelor beligerante? Ungaria cu mercantilismul ei mășșav de a complica teatrul lucrurilor? Pe cine nu vor surprinde atari echivocități crase și cum ne vom pronunța asupra acestor exclamări, cari ne mențin din capul locului în complectă nedumerire?

Un răspuns direct ar fi binevenit..., dar ne-ar pune în insolenta situație să ostracizăm brusce pornirile indecente de față. Le lăsăm deci în sarcina celui ce le-a născocit, ca să le dea și un desnodământ final, potrivit mentalității lascive, ce-i va împleti cunună de lauri în jurnalistică minoritară maghiară...

Așa-i, dle Spectator, că nu te-am prins cu ocaua mică?

OCTAVIAN ȘIREAGU.

Tineretul în politică.

Principala cauză care l-a determinat pe Vintilă să-și pună jacheta și să se înfățișeze Regenței, spre a protesta împotriva guvernului, e că partidul național-tărănesc, prin simpatiile ce i se acordă, fără gir și nelimitat, tinde să devină stăpân al tineretului românesc; deci își formează o formidabilă armată pentru viitor. Nu organizarea statutară a tineretului în cadrele partidului azi la putere, îi menține pe liberali într-o insomnie cronică, manifestată prin eșuri violente; semne ale unui organ anormal. Știe bine Vintilă că, asemenea organizații există și în țările vecine, unde partide omonime în acțiune cu năzuințele poporului, astfel înțeleg să-și asigure o continuitate utilă.

Interesele neamului, ce le invoacă liberalii, cu un inofensiv cinism, de câte ori își simt situația periclitată, n'au nimic comun cu ideologia partidului perzistent în nerușinarea de a-și zice liberal, și în urma guvernărilor nefaste ce le-a exercitat pe spatele unui popor prea răbdător. Nu-l privește pe Vintilă dacă țara are cu ce să trăiască, sau starea economică a țării prosperează. Cu atât mai puțin se preocupă de interesele naționale. A dat dovadă. Obiectivul simulacrului de luptă, ce o duce partidul liberal, este cu totul altul. Salvarea intereselor proprii, ale instituțiilor sale financiare, și recăștigarea onoarei, pierdută pe câmpul de luptă, asemenea nemernicului care uitându-și datoria, dezertează, complăcându-se în satisfacții efemere, a căror ispășire e inevitabilă.

Reabilitarea ce încearcă s'o smulgă țării, partidul „istoric”, sau cum vreți, nu se câștigă ușor. E nevoie pentru această operațiune de întinerirea cadrelor, cu elemente viguroase, pline de elanul consecvenței.

Reabilitarea cere concepții raționale, adaptabile spiritului opiniei publice. Ori, revenirea la sentimente loiale față de popor, n'au manifestat-o liberalii. Așa că, e natural să-și piardă speranța chiar și în atragerea tineretului. Să nu mai vorbim de bătrâni, ale căror principii integrale sunt deajuns cunoscute.

În astfel de împrejurări e explicabilă activitatea fecundă de regizor nepriceput a lui Vintilă. Purtătorul numelui acesta, altădată rostit nu fără multă scârbă, dacă voiește cu orice preț să ajungă în grațiile publicului, ar trebui să monteze ceva plăcut și pentru spectatori. Să nu permită partidului numirea unui prim-ministru, oricare ar fi el, „șef de bandă”, dacă vrea să iasă din nămolul în care s'a aruncat cu dela sine putere. Să priceapă odată liberalii că, mașinațiunile de culise nici odată nu le va favoriza invadarea localurilor de către săteni, cerându-li-se înscrierea în partid, așa cum am văzut zilele trecute, în biroul „Chemării”, un grup de băieți veniți anume să se roage ca să fie admiși în rândurile voinicilor..

Incheiu, răspunzând și celor ce luptă împotriva înrolării tineretului în partidele politice. Acțiunea acestora e greșită din următoarele motive. Îndată ce un tânăr și-a formulat concepții într-o anumită direcțiune, dacă acele concepții sunt rezultatul unei autoexaminări spirituale voluntară, greu poate fi reînțors dela calea începută. Și nici nu-i bine să-i fie multiplicată imaginile viitorului, ca să nu rămână complet desorientat moralicește, datorită educatorilor prea zeloși acolo unde nu trebuie. Să fie lăsat să-i evolueze convingerile proprii; căci un tânăr care nu cunoaște pasiunea patimilor, își face idei sincere despre lucruri și oameni.

D. CIOBANAȘ.

Săptămâna politică.

Conferința dela Haga și-a terminat lucrările. Problemele ce au figurat de ordinea de zi au fost soluționate. Teza susținută de delegații României a triumfat. Problema optanților a fost definitiv lichidată. Lichidare admisă cu regret de reprezentanții Ungariei. Până la soluționarea acestei probleme n'a fost posibilă normalizarea serioasă a raporturilor dintre statele vecine. Reparațiile încă au fost soluționate. Prin soluționarea acestora orice neînțelegeri ivite în urma tratatelor de pace s'au stins. Realizarea acordurilor dela Haga reprezintă pentru continentul nostru un fapt istoric de o importanță covârșitoare.

Dnul I. Răducanu, ministrul muncii, s'a reînțors dela Geneva unde a reprezentat România la congresul internațional de agricultură și de comerț. Dsa a făcut dlui Maniu un raport asupra desbatelor acestui congres.

La Londra s'a deschis conferința navală cu mare solemnitate. Conferința a fost deschisă printr'un discurs de regele Angliei care a arătat că limitarea puterilor navale și reducerea lor sunt necesare. Rămâne să vedem rezultatele ei.

Corpurile Legiuitoare și-au început activitatea. Dnul Șt. C. Pop, președintele Camerii a adus la cunoștința adunării că lucrările conferinței dela Haga s'au terminat cu un triumf pentru România. Dnul I. Maniu printr'un monumental discurs a arătat rezultatele conferinței, importanța acordurilor încheiate și a adus mulțumiri Franței, Angliei și celorlalte state cari au știut să susțină adevărul pe care s'au întemeiat pretențiunile noastre, precum și dlor Titulescu, Mironescu și I. Lugoșianu pentru activitatea desfășurată.

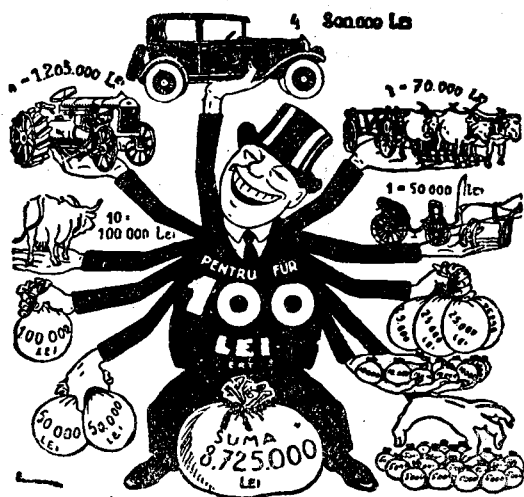
Ziarul francez „Revue Mondiale”, a publicat un articol intitulat „Un român care servește pacea: dnul G. G. Mironescu”. În acest articol se aduc elogiul ministrului nostru de externe. Autorul arată activitatea prodigioasă desfășurată de dl G. Mironescu. Intre altele scrie: „Dnul Mironescu aparține prin excelență unei țări latine, prin independența sa față de partide și funcțiuni și prin felul său de a căuta în orice chestiuni ceea ce este cât mai conform intereselor patriei sale. Dsa este un pacificator internațional. Suntem mândri că acest român ar putea să fie numărat printre fiii spirituali ai Franței”.

Ministerul de Interne a făcut repartizarea inspectorilor administrativi la directorate. Cei șapte inspectorii administrativi cari vor funcționa pe lângă directorate sunt următorii: La București dl A. Crudu, la Chișinău dl Florescu, la Craiova dl I. Pretorian, la Cluj dl H. Starak, la Cernăuți dl Ceikovski iar la Timișoara dl I. Peter.

L. F. FELIX.

LOTERIA SANATOR pentru construirea unui Sanatoriu pentru Tuberculoși la Cluj. Tragerea irevocabilă la 26 Februarie 1930.

Oferă câștigătorilor premii în numerar și în natură, în valoare de Lei **8.725.000** consistând din:

4 automobile de lux 800.000
4 tr. ctoare... 1.205.000
1 car nou cu 4 bol. 70.000
1 trăsură nouă cu 2 cai... 50.000
10 vaci cu 1 pte. 100.000
și 48.037 câștiguri în numerar... 6.500.000
In total 8.725.000

Și toate aceste numai pentru 100 Lei.

Cumpărați bilete de-ale Loteriei Sanatorului de Tuberculoși, autorizată de Onor. Minister de Interne No. 1478 și 4952 A 1929.

Tragerea sub controlul autorităților și a unei comisii compuse din publicul cumpărător de bilete. — Fiecar al 4-lea bilet câștigă. — Cumpărând biletele Loteriei Sanator ajutați pe Tuberculoși.

COMITETUL DE ORGANIZARE LOTERIA SANATOR CLUJ, STR. REGINA MARIA 34

2-16-1930.

Anul Domnului unamile nouă sute treizeci, ziua 16 a luni a doua orele douăzeci și două, va fi mult așteptatul B A L al „Chemării”.

A apărut:

Calendarul „Voinicului”.

Scrisori dela Redacție.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

Dl Făjarnicu, com. Fariseeni. Nu ști ce înseamnă duplicitate?! Uite îți spun o pildă. Liberalii disperați de puterea mereu crescândă și de numărul tot mai mare al partizanilor partidului național-tărănesc strigă în gură mare: că voinici așa, că voinicii pe dincolo, ba mai merg la înalta Regență să se plângă de neputința lor văzând că toată generația tânără cinstită se'n dreaptă spre partidul dlui Maniu și nu spre al bietului Viptilă, dar între timp imediat, ce iau taniemele dela bănci și rate întârziate de sperțuri, imediat cumpără un tinerel înclinat a-și vinde convingerea, adunându-și astfel „voinicii” lor. Adică duplicitatea cea mai meschină. Dealtfel ca și întreg trecutul partidului liberal.

D. Roș Jan. Lococluj. Eu cred că ar fi bine să te susținem la Directoratul nou nouț din Cluj. În ce calitate să întri în sfera lui? Eu cred că ar fi bine ca primul căruia

i se aplică revolta poporului, susținută de lege, de a reda poporului ce a fost al poporului (diferența de sumă dintre cea posedată venind la Cluj și cea de acum) iar zezei Justiția... adică vinovatul... diferenței.

El Ingerescu fost ministru. Am vorbit cu el și mi-a spus totul. Zice că nu din neglijența insului — ci din motive moștenite, au ruginit și s'au dislocat șurubele în capul faimosului „archangel” care va salva băncile și fabricile liberale omorând 20 de țărani. Dar ce să faci cu el, dacă Dzeu nu-l lasă să-și ascundă gândurile. Îl bate prin gura sa. Toată pasărea prin ciocul... ei pier.

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN